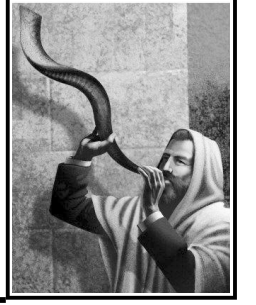

The Trumpet of the Seventh Angel

ஏழாம் தூதனின்

எக்காளம்

1879 -1916 ரீ-பிரிண்டஸ் தமிழாக்கம்
மலர் - 5. இதழ் - 2. மார்ச்-ஏப்ரல் 2019

R5770

Ahab's Sin - Covetousness, Murder

ஆகாபின் பாவம்-பொருளாசை, கொலை

1 ராஜாக்கள் 21

ஆகாப் ராஜாவின் தந்தத்திலான மாளிகை - அவன் பெரிய தோட்டங்களில் ஆசை வைத்தான் - நாபோத் பெருந்தொகையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை - ஆகாப் சலிப்படைந்தான் - அவனது ராணி நாபோத்தை கொலை செய்ய ஏற்பாடு செய்தாள் - தேவன் எலியா மூலமாக அவனைக் கண்டித்து அவனது தண்டனையை வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார் - நமது காலத்திற்கு பொருத்துதலும் பாடமும். "உங்கள் பாவம் உங்களைத் தொடர்ந்து பிடிக்கும் என்று நிச்சயமாய் அறியுங்கள்." எண்ணாகமம் 32:23

இஸ்ரவேல் தேசத்திற்கு விரோதமாக வந்த சீரியா தேசத்து ராஜாவை தோற்கடித்து வெற்றியுடன் ஒரு போரை ஆகாப் ராஜா முடித்திருந்தான். ராஜாவின் கீர்த்தி அயல் நாட்டிற்கும் சென்றது. தனது சொந்த திறமைதான் அதற்கு காரணம் என்று நினைத்தான், உண்மையிலேயே ஆகாப் ராஜா இஸ்ரவேலின் பெரிய ராஜாக்களில் ஒருவனாகக் கருதப்பட்டான். உண்மையிலேயே பெரியவனாக இல்லாதிருந்தாலும் அவன் முன்னேறக் கூடிய சில குணலட்சணங்களை உடையவனாக இருந்தான். சாலொமோன் தந்தத்தினால் செய்த சிங்காசனத்தை பெற்றிருந்த முதல் ராஜா என்று பெயர் பெற்றதுபோல, ஆகாப் தந்தத்தினால் செய்யப்பட்ட அரண்மனையைப் பெற்ற முதல் ராஜா என்ற பெயரைப் பெற்றிருந்தான். அவனது ஆடம்பரமான அரண்மனைக்கு ஒரு பெரிய அழகான தோட்டம் தேவையாயிருந்தது. அவனது அண்டை வீட்டானாகிய நாபோத் ஒரு திராட்சத் தோட்டத்தை பெற்றிருந்தான். அது ஆகாபுக்கு ஏற்றதாக இருந்தது.

அந்த தோட்டத்தை நல்ல விலைகொடுத்து வாங்க நாபோத்திடம் ஆணையிடுக கேட்டான். நாபோத் தனது பிதாக்களின் சுதந்தரத்தை விற்க மறுத்துவிட்டான். ஆனால் ஞானமாக தனது உரிமைக்காக நிற்காது இருந்திருக்கலாமோ என்று விளைவு காண்பிக்கிறது. பிதாக்களின் சுதந்தரத்தை விற்க யூத சட்டம் தடைசெய்கிறது, எனினும் இவனது இலாபத்திற்காகவும் ராஜாவின் சந்தோஷத்திற்காகவும் கொஞ்ச காலத்திற்கு அதை குத்தகைக்கு கொடுத்திருக்கலாம்.

மனசாட்சிக்கு விரோதமாக எதையும் செய்ய வேண்டாம் என்று கிறிஸ்தவர்களுக்கு வேதாகமம் ஆலோசனை கூறுகிறது. மற்றவர்களைப் போல அவர்களுக்கும் உரிமையிருக்கும்போது (தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருப்பதினால் இன்னும் அதிக உரிமை இருந்தாலும்) அவர்கள் தங்களுக்காக வாழாமல், முக்கியமாக தேவனுடைய சித்தத்திற்கும் அவருடையவர்களுக்காகவும் வாழ்வதே கார்த்தரோடு செய்த அவர்களது உடன்படிக்கையாக இருக்கிறது. பொன்னான கற்பனை வலியுறுத்துவதற்கு இசைவாக நீதியை நடப்பிக்க நாம் நாடவேண்டும்; முழு நீதியை எதிர்பார்க்கக்கூடாது என்று

முன்னெச்சரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மார்க்கத்தை பின்பற்றினால் அதிகமதிக்கமான கார்த்தருடைய ஆசீர்வாதங்களை பெறுவார்கள் என்பதை அவர்கள் உணர வேண்டும். இந்த நிலைமையின் கீழ் குணலட்சண அபிவிருத்தி வருகிற ராஜ்யத்தை பொருத்த வரை அவர்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

யேசுபேல் ராணி தேவனுக்கு பயப்படவில்லை

ஆகாபின் மனைவியாகிய யேசுபேல் ராணியின் குணலட்சணத்தின் சரித்திர ஏடுகளை பார்க்கும்போது மனசாட்சியே இல்லாதவனாக இருந்தான் என்று தெரிகிறது. ஆகாப் மனக்கவலையில் இருப்பதை அறிந்த யேசுபேல், அதற்கான காரணத்தை அவனிடம் கேட்டாள். அதை தெரிந்து கொண்டு அவன் ராஜாவிடம், நாபோத்தின் திராட்சத் தோட்டத்தை வாங்கித் தருவதாக உறுதியளித்து, அவனை உற்சாகமாக இருக்கும்படி கூறினாள். உடனே அவள் ஆகாப் ராஜாவின் பேரில் அவனது ராஜ முத்திரையை பயன்படுத்தி கடிதங்களை எழுதினாள். ஜனங்கள் தங்கள் பாவங்களுக்காக புலம்புகிற உபவாச நாளில் நாபோத்துக்கு பிரதான இடத்தை தரும்படி அதிகாரிகளுக்கு கட்டளையிட்டாள். இரண்டு பேரை லஞ்சம் கொடுத்து நியமித்து அவர்களை நாபோத்துக்கு விரோதமாக அவன் தேவனையும், ராஜாவையும் தூஷித்தான் என்று சாட்சி சொல்ல ஏற்பாடு செய்யச் சொன்னாள். அதைக் கேட்ட அதிகாரிகள் அவனுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கும்படி கட்டளையிட்டிருந்தாள். யூத சட்டத்தின்படி தேவதூஷணம் செய்தவனை கல்லெறிந்து கொள்ள வேண்டும். பணத்துக்கு நியமிக்கப்பட்ட சாட்சிகள் நாபோத்துக்கு விரோதமாக சாட்சி சொல்லி அதை உறுதிப்படுத்தினார்கள். உடனே ஒரு கூட்டம் எழும்பி, நகரத்துக்கு வெளியே அவனை கல்லெறிந்து கொன்றார்கள்.

கபடமான நடவடிக்கைகள் ஒருவரை பிரமிக்கச் செய்தது. உபவாசத்தை அறிவித்தது தேவனின் கட்டளைகளுக்கும் அவரது நீதிக்கும் மகிமையாகக் காணப்பட்டது. ராணியின் துரோகம் சரித்திர ஏடுகளுக்கு இசைவாக இருக்கிறது. அவளது கட்டளைக்கு கவர்னர்களின் அடிமைத்தனம் மோசமான ஒரு ஒழுக்கமின்மையை நிரூபிக்கிறது.

இந்த அனைத்து துன்மார்க்கத்தின் மூலம் பலனடைந்தது ஆகாப் ராஜா என்று காணப்படுகிறது. அவனே இதற்கு பொறுப்பானவனாகிறான். உண்மையிலேயே அவன் உயர்ந்தவன் அல்ல என்று அவனது மார்க்கமானது நிரூபிக்கிறது. செல்வமும் பதவியும் ஒருவனை உயர்ந்தவனாக்குவதில்லை, குணலட்சணமே உயர்ந்தவனாக்குகிறது. ராஜா அவனது மனைவியின் வெடகக் கேடான செயலினால் பலனடைவதில் விருப்பம் உடையவனாயிருந்தான். நாபோத் இறந்து போனான் என்பதை அவள் மூலம் கேள்விப்பட்டவுடனே நாபோத்தின் திராட்சத் தோட்டத்திற்கு சென்று அது எந்த அளவுக்கு தனது அரண்மனை தோட்டத்திற்கு பிரயோஜனமாயிருக்கும் என்று பார்த்தான்.

அவன் தோட்டத்தில் நுழையும் போது கண்டன செய்தியைச் சொல்ல கர்த்தரால் அனுப்பப்பட்ட எலியா அவனை சந்தித்தான். ராஜா, தீர்க்கதரிசிக்கு வாழ்த்துக் கூறி, “என் பகைஞனே, என்னை கண்டுபிடித்தாயா?” என்றான். எலியா, “கண்டு பிடித்தேன்; கர்த்தரின் பார்வைக்கு பொல்லாப்பானதை செய்ய நீ உன்னை விற்றுப் போட்டாய்” என்றான். பிறகு தெய்வ தண்டனையை அவன் அறிவித்தான். அதாவது நாய்கள் நாபோத்தின் இரத்தத்தை நக்கின இடத்திலே உன்னுடைய இரத்தத்தை நாய்கள் நக்கும். யேசுபேல் ராணிக்கும் நடக்கும் என்று கூறினான்.

தற்கால யுத்தம் சுயநலத்தின் விளைவு

தேவன் கடந்த காலத்தைப் போல தற்காலத்தில் உலகத்தின் விழுந்துபோன நிலைமை ஆசை, பொருளாசை முதலானவைகளுக்கு எதிராக ஒரு போலீஸ்காரனைப் போல காப்பாற்றும் வேலையை செய்ய மாட்டார். தேவனுடைய மகாதிட்டத்தை செயல்படுத்துவதில் மனுக்குலத்தின் பாவ மார்க்கம் குறுக்கீடு பண்ணுவதைத் தவிர, அவர்கள் பாடத்தைக் கற்றுக் கொள்ளட்டும் என்று 6000 வருடங்களாக கர்த்தரே திருப்தியடைந்தாகக் காணப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் கர்த்தருடைய மனோபாவம், “ஒரு எல்லை வரைக்கும் போ, அதற்கு மேல் போகாதே” என்பது போல இருக்கிறது.

மனுக்குலம் தங்களுக்கு பெருந்தீங்கிழைத்துக் கொள்வதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் முக்கிய பாடங்களை புகட்டவே ஆகும். மனுக்குலம் சர்வலோக கலவரத்தில் ஈடுபடும்படியாக தூதர்கள் காற்றுகளை இன்னும் பிடித்திருக்காதபடி அதைவிடும்படி தேவன் கட்டளையிடுவதாக தெரிகிறது. இதன் பலன் பயங்கரமான யுத்தங்களை ஏற்படுத்தி அதில் ஈடுபடுகிற அனைத்து தேசங்களையும் வறுமையில் தள்ளி, கோடிக்கணக்கானவர்களை இழக்கவும், கடன் சுமை அதிகரித்து, கடனை கட்ட முடியாமல் போகும்படி ஆகும். இந்த யுத்தத்தை தொடர்ந்து ஒரு பெரிய புரட்சியும் அதைத் தொடர்ந்து எதிர்பார்க்கப்பட்ட அரசாங்கமும் வரும் என்று வேதாகமம் குறிப்பிடுகிறது. இப்பொழுது அவிழ்த்து விடப்பட்டிருக்கிற சச்சரவின் காற்றுகள் உலகத்திற்கு பெரிய தீங்கை மனிதனின் உச்சக்கட்டத்திற்கு கொண்டு செல்லும் என்று எதிர்பார்க்கப்படும். தேவனுடைய சந்தர்ப்பம் வரும்.

மேசியாவின் ராஜ்யம் உலகை ஆசீர்வதிப்பதற்காக ஸ்தாபிக்கப்படும்.

தேவனுடைய ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும்போது, எல்லாம் மாற்றப்படும். பாவங்கள் அனுமதிக்கப்படாது. தண்டனைகள் வரும். ஆனால் தீமையை முயற்சிக்கிறவர்களுக்கு, தீமையை செய்வதற்கு முன்னரே தண்டனை கொடுக்கப்படும். ஏனெனில் கர்த்தர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறதாவது, “என்னுடைய பரிசுத்த பர்வதமெங்கும் (ராஜ்யம்) தீங்கு செய்வாருமில்லை, கேடு செய்வாருமில்லை.” (ஏசாயா 11:9) அந்த மகிமையான காலத்தில் அனைத்து நல்ல நோக்கங்களும் முயற்சிகளும் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தைப் பெறும். அதில் பங்குபெறுகிற அனைவரும் மனதின் பிரகாரமாகவும், நீதியின் பிரகாரமாகவும் சரீர பிரகாரமாகவும் உயர்த்தப்படுவார்கள். இப்படியாக “உம்முடைய நியாயத்தீர்ப்புகள் பூமியில் நடக்கும்போது பூச்சுக்கரத்துக் குடிகள் நீதியைக் கற்றுக் கொள்வார்கள்” என்கிற வேதவாக்கியம் நிறைவேறும். (ஏசாயா 26:9)

பொருளாசையாகிய பாவம்

பாவமும் சுயநலமும் ஒரே அர்த்தமுடைய வார்த்தைகள். தேவ சாயலில் ஆதாம் பூணமாக இருந்தபோது, சுயநலமற்றவனாக, நீதி, தயாளம், தயவு மற்றும் தரும சிந்தனை உடையவனாக இருந்தான். இதெல்லாம் தேவனுடைய குணலட்சணமாக இருக்கிறது. மனிதன் தேவசாயலில் இருந்தபோது இந்த குணங்களை உடையவனாக இருந்திருப்பான். முதலாவது அனைத்து பாவங்களும் சாத்தானால் செய்யப்பட்டவை. அவன் சர்வ வல்லவருடைய தெய்வீக செய்தியை தவறாக அறிவித்து தனது குறிக்கோளையும் சுயநலத்தையும் முன்னே அனுப்பினான். இப்படியாக அவன் ஆதாமையும் அவனது இனத்தையும் கொலை செய்கிறவனாகவும் பொய்க்கு பிதாவுமானான். தாயாகிய ஏவாளின் மார்க்கம் சுயநலத்தினால் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டது. தேவனுக்கு கீழ்ப்படியாததின் மூலம் அறிவைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று அறிவுக்கு தாகமாயிருந்த அவளுக்கு சர்ப்பமானது கூறினது. பிதாவாகிய ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமை அறியாமையினால் அல்ல. ஆனால், அவன் கீழ்ப்படியாமையினாலும் தாயாகிய ஏவாளின் அனுபவத்தில் பங்கு பெறுவதினாலுமே அவனது வாழ்க்கை சந்தோஷமாக இருக்கும் என்று நம்பினான்.

தற்காலத்தில் நாம் எங்கு நோக்கினாலும் அனைத்து பாவங்களுக்கும் சுயநலமே உற்பத்தி ஸ்தானமாக இருக்கிறது. பேராசைதான் சுயநலமாக, பாவமாக இருக்கிறது. அனைவரும் பாவிகளாயிருப்பதினால் இது எங்கும் பரவியிருக்கிறது. நமது சட்டங்கள் நமது நீதியான உரிமைகளில் நம்மை பாதுகாக்க நாடுகிறது. எனினும் பொன்னான கற்பனையை அநீதியாக மீறுகிறவர்களுக்கெதிராக நம்மை பாதுகாப்பதிலும் நமது உரிமைகளை பத்திரப்படுத்துவதிலும் நாம் பெரும்பாலும் தோல்வியடைகிறோம்.

அனைவருக்கும் பாடம் என்னவென்றால், தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்று கூறிக் கொள்ளுகிறவர்களிடமிருந்து பொன்னான கற்பனைக்கு குறைவானது எதுவும் தேவனுடைய பார்வையில் ஏற்புடையதல்ல என்பதாகும். நாம் எல்லாரிடமும் நீதியை பொன்னான கற்பனைகளின் தேவைகளையும் ஆட்சேபம் இல்லாமல் காண்பிக்கும் பொழுது, நாம்

மற்றவர்களிடமிருந்து எப்பொழுதும் நீதியையும் பொன்னான கற்பனையையும் எதிர்பார்க்கக்கூடாது என்பது இரண்டாவது பாடமாகும். இன்னும் சரியாகக் கூறுவோமேயானால், ஒரு தேசத்தில் தேவனுடைய பிள்ளைகள் தங்களை அவருடைய பிரதிநிதிகளாகவும், ஸ்தானாதிபதிகளாகவும் கருதிக்கொள்ள வேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் எப்பொழுதும் நீதியுள்ளவர்களாயும் தயாள

குணமுடையவர்களாயும் “அந்தகாரத்திலிருந்து தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கிறவர்களாயும்” இருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய பரலோக பிதா தயாளமுள்ளவராகவும் நீதியுள்ளவராகவும் இருக்கிறதுபோல, அவருடைய பிள்ளைகளும் அவரது குணலட்சணத்தை உடையவர்களாகவும் நீதியை ஏற்படுத்துகிற ஒவ்வொன்றிலும் உதவுகிறவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்.

R 5771

Elijah's Fiery Chariot எலியாவின் அக்கினி ரதம்

2 ராஜாக்கள் 2:1-12

எலியா-எலிசாவும் தீர்க்கதரிசிகளின் பள்ளிகளும்-எலியாவின் ரதமும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுதலும் நிழல்-எலியாவும் மற்ற தீர்க்கதரிசிகளும் இன்றும் நித்திரையிலிருக்கின்றனர்-முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் சபையானது மகிமை அடையும் முன்பு அவர்கள் தங்களது பரிசை அடைய முடியாது-மறுபுறம் காட்சி-எலியாவின் பிரயாணம் மற்றும் நான்கு நிறுத்தங்களின் அடையாளம்-ஆவலான, பயனுள்ள நிழலான பாடம்.

“உம்முடைய சமூகத்தில் பரிபூரண ஆனந்தமும், உம்முடைய வலது பாரிசுத்தில் நித்திய பேரின்பமும் உண்டு.” சங் 16:11

எலியாவின் வாழ்க்கை ஒரு தீர்க்கதரிசனம் என்பதையும், அவரது பூமிக்குரிய அனுபவங்களில் முழுசபையையும் நிழலாக காட்டினார் என்பதையும் வேதமாணவர்கள் தெரிந்துக் கொண்டிருக்கிறபடியால் அவரது வாழ்க்கை மிகவும் ஆவலான மற்றும் மிகவும் புரியக்கூடியதாக இருக்கிறது. அவர் ஒரு உண்மையுள்ள தேவனுடைய ஊழியக்காரன். பின்னர் கர்த்தர், “கர்த்தருடைய பெரிதும் பயங்கரமான நாள் வருகிறதற்கு முன்னே நான் உங்களிடத்திற்கு எலியா தீர்க்கதரிசியை அனுப்புகிறேன்” (மல்கியா 4:5) என்று கூறியிருந்தும் கூட, அவரது வாழ்க்கையைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனம் புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை. இந்த உண்மையான எலியா, மாம்சத்தில் இருந்த இயேசுவில் ஆரம்பித்து பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக வந்து செய்தியை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இன்றைய பாடத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள எலியா அக்கினி ரதத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுதல் மாம்சத்தில் உள்ள கிறிஸ்துவின் சபையில் நிறைவேறப் போகிறது என்று நாம் நம்புகிறோம். சீக்கிரத்தில் அவர்கள் மாம்சத்தில் இருக்கப் போவதில்லை; ஏனெனில் கர்த்தர் அவர்களை எடுத்துக் கொண்டு அவரோடு மகிமைப்படுத்துவார். அப்போஸ்தலர் விளக்குவது போல, அவர்கள் கர்த்தரை, ராஜ்ய வல்லமை மற்றும் மகா மகிமையில் ஆகாயத்தில் பூமியின் ஆவிக்குரிய கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியில் சந்திப்பார்கள். (1 தெசலோனிகேயர் 4:17)

எலிசா, எலியாவுக்கு பின் வருபவராகக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தை பெற்றிருந்தார். எலியாவுடன் சேர்ந்து போகவும் அவருக்கு ஊழியம் பண்ணவும் அவருடைய விருப்பத்தில் வைராக்கியத்தின் ஆவியால் வழி நடத்தப்பட்டதாக காணப்படுகிறது. எலியா அக்கினி இரதத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டபோது அவரது சால்வை எலிசாவின் மேல் விழுந்தது, எலியாவின் ஆவியின் விசேஷித்த ஆசீர்வாதங்களை பெற்றதையும் எலிசா, எலியாவின் பின் வருகிறவராக ஆனதையும் குறிப்பிட்டது.

எலியா மாம்சத்தில் இருக்கிற தேவனுடைய சபைக்கு அடையாளமாக இருக்கிறார் என்று நாம் நிச்சயமாயிருக்கும்போது எலிசாவும் தேவனுடைய ஜனங்களில் இரண்டாம் தர வகுப்பினரை அடையாளப்படுத்துகிறார் என்பதை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். வேதாகமம் இவர்களை சில சமயங்களில் புத்தியில்லாத கன்னிகைகள் வகுப்பார் என்றும் சில சமயங்களில் மணவாட்டி வகுப்பாரை பின்தொடருகிற தோழி வகுப்பார் என்றும், சில சமயங்களில் ஒருவனும் எண்ணக் கூடாத திரள் கூட்டம் என்றும் குறிப்பிடுகிறது, இவர்கள் மிகுந்த உபத்திரவத்திலிருந்து வந்தவர்கள்; இயேசுவின் உடன் சுதந்தரராக சிங்காசனத்தில் எலியா வகுப்பாரோடு ஒரு இடத்தை அடைய தோல்வியுற்று சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக ஒரு இடத்தை பெறுவார்கள். (மத்தேயு 25:1-13; சங்கீதம் 45:14, 15; வெளிப்படுத்தல் 7:9-17)

தீர்க்கதரிசிகளின் புத்திரர்கள் கூட ஒரு நிழலாக இருக்கலாம், அப்படியிருந்தால், அவர்கள் எலியா மற்றும் எலிசாவுடன் பயரிச்சயம் உடைய, ஆனால் தனிப்பட்ட ஐக்கியம் இல்லாத மூன்றாவது வகுப்பினரை குறிப்பதாக காணப்படலாம். தீர்க்க தரிசிகளின் புத்திரர்கள் எலிசாவுடன் விவாதித்ததை பார்க்கும் போது எலியா எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதை அவர்கள் விசுவாசிக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. எலியா எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார் என்பதை அவர்கள் அறிந்தாலும், எலியாவை சுழல் காற்று எங்கேயாவது போட்டிருக்கலாம் அல்லது எலியா எங்கேயாவது விழுந்திருக்கலாம் என்று சந்தேகப்பட்டு தேடினார்கள். அவர்களது தேடுதலும் அவர்களது முடிவான தீர்மானமும், குறிப்பிட்ட கிறிஸ்தவ ஜனங்கள் சபையானது மகிமைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதை கொஞ்ச காலம் சந்தேகப்பட்டு அதன்பிறகு முழுமையாக நம்புகிறதை குறிப்பிடுகிறது. தேடுகிற மூன்று நாட்கள் அடையாளமான நாட்களாயிருந்து மூன்று வருடங்களைக் குறிக்கலாம்.

எலியா பரலோகத்தில் இல்லை

கடந்த காலத்தில் வேதாகம ஆராய்ச்சி எல்லாம் மேலோட்டமாகவே இருந்தது. கடந்த காலத்தின் போதனைகளும், விசுவாச அறிக்கைகளும் உண்மையென ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, வேதாகம ஆராய்ச்சியானது அது சரியானதா என்று சோதித்தறியாமல், அது சரியானது என்று உறுதிப்படுத்தவே செய்யப்பட்டது. எலியாவின் விஷயத்தையும் “ஏனோக்கு தேவனோடே சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கையில், காணப்படாமற் போனான்; தேவன் அவனை எடுத்துக் கொண்டார்” என்கிற அறிக்கையையும் தவிர யாரும் பரலோகத்திற்கு போனதாக பழைய ஏற்பாடு முழுவதிலும் காணப்படவில்லை என்பதை ஜாக்கிரதையான ஆராய்ச்சி தற்போது வெளிச்சத்துக்கு கொண்டுவருகிறது. மனிதனின் இரட்சகராக இயேசு மரிப்பதற்கு முன்னர் பரலோக ஜீவியம் கொடுப்பதற்கான எந்தவித சாத்தியமும் இல்லை என்பதை வேதாகமம் மிகத்தெளிவாக குறிப்பிடுகிறது. ஜீவனும் அழியாமையும் இயேசுவின் செய்தி மூலமாகவே வெளிச்சத்துக்கு கொண்டு வரப்பட்டது என்று வேதாகமம் நமக்கு உறுதியளிக்கிறது. இதற்கு முன்னர் இந்த காரியங்களைக் குறித்து தெளிவாக அறியப்படாமல் இருந்தது. (2 தீமோத்தேயு 1:10)

இயேசுவே அவரது உயிர்த்தெழுதலின் மறுபுத்தினால் பூமிக்குரிய நிலைமையிலிருந்து வானத்துக்குரிய நிலைமைக்கு சென்றதில் முதலாவதாக இருந்தார். “அவர் மாம்சத்திலே கொலையுண்டு ஆவியிலே உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார்.” (1 பேதுரு 3:18) ஆண்டவரின் அடிச்சுவடுகளில் நடக்கிற, உண்மையுள்ளவர்கள் அனைவரும் இதே போன்ற மகிமையின் மறுபுத்தின் வாக்குத்தத்தத்திற்காக காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களது மாறுதல் இயேசுவின் இரண்டாம் வருகையில் வரவேண்டியதாயிருக்கிறது. அவர்கள் எலியா வகுப்பாரைப்போல, புத்தியுள்ள கன்னிகைகளைப் போல பூமிக்குரிய நிலைமையிலிருந்து வானத்துக்குரிய நிலைமைக்கு திரைக்குப் பின்னால் செல்வார்கள். தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குள் நுழைவதற்கு இந்த மறுபுத்தைதல் அவசியமானது. ஏனெனில் “மாம்சமும் இரத்தமும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை சுதந்தரிப்பதில்லை.” (1 கொரிந்தியர் 15:50) கொஞ்ச காலத்திற்கு பிறகு மகா உபத்திரவம் எலிசா குறிப்பிடுகிற திரள் கூட்டத்தாரை தயார்படுத்தும். இதற்கும் பிறகு மேசியாவின் ராஜ்யம் மூலமாக மனுக்குலத்து அனைத்து குடும்பங்களின் மேல் கர்த்தரின் ஆசீர்வாதம் வரும்.

யாருக்கும் பரலோகத்திற்கு போகும்படியான அழைப்பைக்குறித்து பழைய ஏற்பாடு எதுவும் கூறாதிருக்கும் போது, புதிய ஏற்பாடு சபைக்கு “உன்னத அழைப்பை”, “பரம அழைப்பை” நிச்சயப்படுத்துகிறது. (பிலிப்பியர் 3:14; எபிரெயர் 3:1) மற்றவர்களைக் காட்டிலும் ஒரு வித்தியாசமான ஆசீர்வாதம் சுவிசேஷ யுக சபைக்கு கர்த்தரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பரிசுத்த பவுல் குறிப்பிடுகிறார். பழைய ஏற்பாட்டு பாத்திரவான்களாகிய (Ancient Worthies) ஆபிரகாம், தாவீது தீர்க்கதரிசி, எலியா, எலிசா, மோசே முதலானவர்கள் இயேசுவின் அடிச்சுவட்டை பின்பற்ற முடியாததால் அவர்கள்

சபை வகுப்பாராக ஆக முடியாது. அவர்கள் தேவனிடத்திலும் நீதியினிடத்திலும் அவர்கள் காண்பித்த விசுவாசம் அபரிமிதமான ஆசீர்வாதத்தைப் பெறும். ஆனால் அது உலகமனைத்திலும் மேசியாவின் ராஜ்யத்தால் ஸ்தாபிக்கப்படும் பரதீசில் பூமிக்குரிய ஆசீர்வாதமாக இருக்கும். கடந்த கால தகுதியுள்ள பண்பாளர்களை பரிசுத்த பவுல் விவரித்த பின்பு, “இவர்கள் எல்லாரும், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டவைகளை அடையாமல் விசுவாசத்தோடே மரித்தார்கள். அவர்கள் நம்மையல்லாமல் புரணராகாதபடிக்கு விசேஷித்த நன்மையான தொன்றைத் தேவன் நமக்கென்று முன்னதாக நியமித்திருந்தார்” என்று அறிவிக்கிறார். (எபிரெயர் 11:38-40) வேறு வார்த்தையில் சொல்வோமேயானால், சபையானது முதலாவது பரலோக சுதந்தரத்தை பெற வேண்டும். ஏனெனில் அது தேவனுடைய சிருஷ்டிகளில் முதற்பலன்கள் என்று பரிசுத்த யாக்கோபு அறிவிக்கிறார். (யாக்கோபு 1:18)

மறுபுத்தினால் மலையில்

“பரலோகத்திற்கு ஏறினவன் ஒருவனுமில்லை” என்று இயேசு கூறினபோது, எலியா பரலோகத்திற்கு போகவில்லை என்று குறிப்பாக அறிவிக்கிறார். (யோவான் 3:13) தாவீது பரலோகத்திற்கு எழுந்து போகவில்லை. அவனது கல்லறை இன்னும் எருசலேமில் இருக்கிறது என்று பரிசுத்த பேதுரு அறிக்கை செய்து இதை உறுதிப்படுத்துகிறார். இப்படியாக பரிசுத்த பேதுரு தீர்க்கதரிசிகளில் யாரும் பரலோகம் போகவில்லை என்று குறிப்பாக உணர்த்துகிறார். (அப்போஸ்தலர் 2:34) எலியாவின் வாழ்க்கையில் சொல்லர்த்தமாக வானமண்டலத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுதல் மாம்சத்தில் உள்ள சபைக்கு நிழலாக இருப்பதால் நமது ஆர்வம் எலியாவின் அனுபவத்தில் அதிகமாக இருக்கிறது.

இயேசு தமக்கு வரவிருக்கிற மகிமையை ஒரு விசேஷித்த காட்சியாக தமது அப்போஸ்தலர்களாகிய பேதுரு, யாக்கோபு மற்றும் யோவான் ஆகிய மூவருக்கும் காண்பித்தார். (மத்தேயு 17:9) வெளிப்படுத்தின விசேஷ ஆசிரியர் யோவானால் பார்க்கப்பட்ட மகிமைகள், சத்தம் மற்றும் நபர்கள் உண்மையில் உயிரோடில்லை. மூவரில் ஒருவராகிய பரிசுத்த பேதுரு, வரவிருக்கிற இயேசுவின் மகிமையை பார்த்ததாக அறிவிக்கிறார். எனினும் காட்சியைக் காட்டிலும் அதிக உறுதியான தீர்க்கதரிசன வசனம் உண்டு என்று அறிவிக்கிறார். (2 பேதுரு 1:16-21) காட்சியில் இயேசுவே மையமாக இருந்தார். மோசே கிறிஸ்துவோடு முடிகிற நியாயப்பிரமாண யுகத்தையும், எலியா கிறிஸ்துவிலிருந்து ஆரம்பிக்கிற சுவிசேஷ யுகத்தையும் குறிக்கிறார்கள்.

கில்கால், பெத்தேல், எரிகோ, யோர்தான்

எலியா எடுத்துக் கொள்வதைப்பற்றி எலிசா அறிந்திருந்தார். இந்த எண்ணத்துடன் அவர்கள் கில்காலுக்கு சென்றார்கள். ஆனால் கர்த்தர் அங்கே எலியாவை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் அவரை பெத்தேலுக்கு அனுப்பினார். எலிசாவை எலியா கில்காலிலே இருக்கச் சொன்னது. எலிசா பிரயாணத்தில் நம்பிக்கை இழந்திருந்ததையும் அதைரியப்படடிருப்பதையும் தெரிவிக்கிறது. ஆனால் அவர் சென்றார்.

பெத்தேலிலும் அதே நடந்தது, அவர்கள் எரிகோவுக்குச் சென்றார்கள். எரிகோவிலும் அதே நடந்தது, அவர்கள் யோர்தானுக்குச் சென்றார்கள். யோர்தானைக் கடந்து இன்னும் சென்றார்கள். ஆனால் அதன் பிறகு எந்த இடமும் காணப்படவில்லை. இருந்தாலும் அவர்கள் யோர்தானுக்கு வந்ததிலிருந்து திரளான தீர்க்கதரிசிகளின் புத்திரர்கள் அதிக ஆர்வங்கொண்டு அவர்களை கவனித்தார்கள்.

இதை சபைக்கு உண்மைபொருளுக்கு பொருத்துவோமாக, கில்கால் அறுவடையின் ஆரம்பத்தை-அக்டோபர் 1874, குறிப்பதாக காணப்படுகிறது. இந்த தேதி வெளிப்படையாக தெரியும் வண்ணம் வேதாகமத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (கூனியேல் 12:12) இந்த தேதியை அநேக வேதமாணவர்கள், சபை முடிவடையும் காலத்தை அறிந்து கொள்வதில் மிகவும் ஆர்வங்கொண்டு எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். அப்படி தேதி எதுவும் வேதத்தில் கொடுக்கப்படவில்லை. அது யூகிக்க வேண்டியதாயிருந்தது. ஆனால் சபையின் மறுசூயமடைதல் நிறைவேறும் காலத்தைப் பற்றி எந்தவித அறிக்கையும் இல்லை. எதிர்பார்ப்புகள் நிறைவேறாததால் சில ஏமாற்றங்கள் இருந்தன. எனினும் அடுத்தபடியாக எலியா வகுப்பிலிருந்த அநேகர் எலிசா வகுப்பாருக்கு தகுதியுள்ளவர்களாக தயாரானார்கள்.

பெத்தேலின் அனுபவங்கள் ஒத்ததாயிருந்தது. பெத்தேல் 1878-ன் வசந்த காலத்திற்கு இசைவாயிருந்தது. நமது கர்த்தர் யூத யுக முடிவில் “உங்கள் வீடு உங்களுக்கு பாழாக்கிவிடப்படும் என்று சொன்ன காலத்திற்கு இணையாக கர்த்தர் தமது ராஜாக்கி அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டது இருந்தது. (லூக்கா 13:34,35) கர்த்தர் இதை நேரடியாக வாக்குத்தத்தம் பண்ணாதிருந்தாலும், சபை மகிமையடைவதற்கு இதை வேதவாக்கியங்கள் குறிப்பிடுகிற தேதியாக நாம் நினைப்பதில் நியாயமற்றதல்ல. எனினும் ஏமாற்றம் அடைந்த அனைவருக்கும் ஒரு சரியான ஆவியில் ஒரு ஆசீர்வாதம் வந்தது.

எரிகோவிற்கு சென்றதற்கு ஒத்ததாக அடுத்து 1881 ஆம் வருடத்திற்கு சென்றார்கள். இந்த தேதி புறஜாதிகளுக்கு கதவு திறக்கப்பட்டு கொர்நெலியு முதலாவது புறஜாதியானாக தேவனுடைய குடும்பத்திலே சேர்க்கப்பட்டதற்கு இணையாக இருந்தால் வேதமாணவர்களுக்கு அதில் அதிக ஆர்வம் இருந்தது. இங்கே யுக மாற்றம் நடைபெறும் தேதியாகவும் சபையானது மகிமையடையும் தேதியாகவும் நிழலாக காண்பிக்கப்பட்டதாக நாம் யூகிக்கிறோம். இந்த யுகத்தில் தவறு செய்தோம். ஆனால் மகா ஆசீர்வாதம் பெற்று போய்க் கொண்டிருந்தது.

வேதவாக்கியங்களால் குறிப்பிட்ட அடுத்த தேதி யோர்தானுக்கு ஒத்ததாக, புறஜாதியார் காலம் முடிவடைகிற அக்டோபர் 1914ஆகும். சிதேக்கியாவின் நாளிலிருந்து அக்டோபர் 1914 வரை 2550 வருடங்கள் முடிவடைந்தன என்பதிலும், புறஜாதி தேசங்களுக்கு உலகை ஆளுவதற்கு கொடுத்த காலம் முடிவடைந்து விட்டது என்பதிலும் வேதமாணவர்கள் முற்றிலும் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார்கள். தற்கால யுத்தம் (1915) உலக ராஜ்யங்களை நீக்கவும், புதிய கட்டுப்படுத்த மேசியாவின்

ராஜ்யத்தை நிர்மாணிக்கவும் பயன்படும் என்பதில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார்கள்.

புறஜாதியார் காலம் முடிவடைவதற்கு முன்னரே சபையானது மகிமையடையும் என்று கர்த்தர் கூறவில்லை. எனினும் சில வேத வாக்கியங்களின்படி இந்த கருத்து நியாயமற்றதாக இருக்காது. குழப்பமடையாத வேத மாணவர்கள் எலியாவும், எலிசாவும் யோர்தானை கடந்து சென்றது போல தொடர்ந்து செல்கிறார்கள். எலியா வேறு இடத்திற்கு செல்ல கட்டளையிடப்படாததுபோல, வேறு எந்த தேதிக்காகவும் வேத மாணவர்கள் தேடிச் செல்லவில்லை. எலியாவை கர்த்தர் தமது நேரத்தின்படியும் தமது வழிமுறைப்படியும் எடுத்துக் கொள்கிற வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக அவர்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அக்கினி ரதமும் சுழல் காற்றும்

எலியாவும் எலிசாவும் இன்னும் எவ்வளவு தூரம் செல்ல வேண்டுமென்பதை அறியாது சென்றபோது, எலியா எலிசாவை நோக்கி, “நான் உன்னைவிட்டு எடுத்துக் கொள்ளப்படு முன்னே நான் உனக்கு செய்ய வேண்டியது என்ன, கேள்” என்றான். அதற்கு எலியாவிடம் உள்ள ஆவியின் வரம் இரட்டிப்பாக வேண்டும் என்று எலிசா கேட்டான். இந்த மகா ஆசீர்வாதங்களை விசேஷித்த நிலைமைகளின் கீழ்தான் எலிசா பெற முடியும் என்று எலியா பதிலளிக்கிறார். அதாவது விசுவாசத்தில் கடைசிவரை அதாவது எலியா எடுத்துக் கொள்ளப்படும் வரை அவன் தொடர்ந்து இருந்தால் மட்டுமே பெற முடியும் என்கிறார். இது ஒரு கடினமான காரியமாக இருக்கும். ஏனெனில் எலிசாவின் கவனம் அலைந்து திரிய அனுமதிக்கப்பட்டால், அவனால் இப்படியான செழுமையான ஒரு ஆசீர்வாதத்தை பெற இயலாது.

அவர்கள் இருவரும் தொடர்ந்து சென்று கொண்டிருந்த போது இதோ ஒரு அக்கினி ரதம் அவர்களை பிரித்தது. அடையாள பாஷையில், எலியா வகுப்பார் கொடிய கஷ்டங்களையும் துன்பங்களையும் அனுபவித்து இப்படியாக தங்களது தோழர்களிடமிருந்து பிரிக்கப்படுவார்கள். எலியா பரலோகத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்போது வந்த சூழற்காற்றும் துன்பத்தைக் குறிக்கிறது. தீர்க்கதரிசினங்கள் பொதுவாக நிறைவேறின பிறகுதான் சரியானபடி புரிந்து கொள்ள முடியும், அதற்கு முன் மங்கலாகவே தெரியும். நமது கர்த்தரின் முதலாம் வருகையைப் பற்றின தீர்க்கதரிசினங்களும் நிறைவேறினபோது இப்படியே இருந்தது.

அக்கினி ரதத்தையும் சுழல்காற்றைப் பற்றியும் முன்பாகவே முழுமையாக புரிந்துகொள்ள நாம் நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டாம். தற்கால வாழ்விலிருந்து திடீரென்று, பலவந்தமாக, கொடிய துன்பம் முதலானவைகளால் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிற காரியம் சிலருக்கு பயங்கரமான எதிர்பார்ப்பாக இருக்கும். ஆனால் எலியா வகுப்பாரின் அங்கங்களுக்கு இப்படியாக இருக்காது. அனுதினமும் தயாரான உள்ளத்தோடு மாறுதலுக்கு காத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் நடுக்கமில்லாமல் செல்வார்கள். எப்படிப்பட்ட வழியில் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டாலும், அவர்களது மீட்புக்காக, நீண்ட காலமாக ஜெபித்துக் கொண்டும் காத்துக் கொண்டும் இருந்த அவர்களது நம்பிக்கையின் உச்சக்கட்டமாக இருக்கும்.

எத்தரென்னப்பட்டாலும் நிஜஸ்தர் (உண்மையுள்ளவர்)

“இந்த ஊழியம் குற்றப்படாதபடிக்கு நாங்கள் யாதொன்றிலும் இடறல் உண்டாக்காமல்..... கனத்திலும் கனவீனத்திலும் தூக்கீர்த்தியிலும் நற்கீர்த்தியிலும், எத்தரென்னப்பட்டாலும் நிஜஸ்தராகவும்.” 2 கொரிந்தியர் 6:3,8

சுறுசுறுப்பான ஒரு கிறிஸ்துவனின் அனுபவங்கள் எப்படி பலதரப்பட்டதாக இருக்கின்றன! கனம் மற்றும் கனவீனம் நல்ல அறிக்கையிடப்படுதல், கெட்ட அறிக்கையிடப்படுதல், நீதியின் நிமித்தம் துன்பப்பட்டு ஏமாற்றுக்காரன் முதலான வார்த்தைகளால் அழைக்கப்படுதல் போன்ற அனுபவங்கள். மற்றவர்களைக் காட்டிலும் சிலர் அதிக விளம்பரம் பெற்று இப்படியாக அதிக கவனத்தை இழுப்பார்கள். மற்றவர்களை காட்டிலும் சிலர் பலவகையான பரந்த ஊழியத்தையும் பெரும் சந்தர்ப்பங்களையும் பெற்றிருப்பார்கள். ஆனால் நமது தலைப்பு வசனத்திலும் அதன் சந்தர்ப்பத்திலும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளபடி உண்மையுள்ள ஒவ்வொரு கிறிஸ்துவனின் சீடனும் ஏறக்குறைய இந்த அனுபவங்களை பெறுவார்கள். சிலர் நம்மைக் குறித்து நல்ல விதமாக பேசுவார்கள். சிலர் தீமையாக பேசுவார்கள். “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவ பக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிற யாவரும் துன்பப்படுவார்கள்” என்பது சுவிசேஷ்யகம் முழுவதும் எப்பொழுதும் உண்மையாய் இருக்கிறது. (2 தீமோத்தேயு 3:12) இன்னும் இந்த கடைசி நாட்களில் இது மிகவும் உண்மையாயிருக்கிறது.

கிறிஸ்துவின் சகோதரருக்குள், கர்த்தரின் பரிசுத்தவான்கள் அனைவரும் கனம் பெற வேண்டும். சகோதரரின் கனத்தை யாரும் தேடக்கூடாது. எனினும், தேவனிடம் முழுமையாக அர்ப்பணம் செய்ய பெரும் முயற்சி எடுத்தவர்கள், மாம்ச பிரகாரமாக இழிவானவர்களாக இருந்தாலும் ஒரு பெரிய மதிப்பு அவர்களிடம் இணைந்திருக்க வேண்டும். தேவன் தமதும் ஆவியால் யாரையாவது ஜெநிப்பித்திருக்கிறார் என்கிற உண்மை நம்மை அவர்களை மதிக்க விருப்பங் கொள்ள வைக்க வேண்டும். கர்த்தர் இவர்களை இப்படியாக கனப்படுத்தியிருக்கிறார். பரிசுத்தவான்கள் ஒவ்வொருவரும் எளிமையானவர்களாக இருந்தாலும். நமது கர்த்தராகிய இயேசுவினால் மிகவும் நேசிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் தேவனுடைய பிள்ளைகள் அனைவரும், தங்களது சகோதரர்களில் சிறியவர்களில் கடைசியானவர்களைக் கூட எப்படி நடத்துகிறோம் என்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

“எத்தரென்னப்பட்டாலும் நிஜஸ்தர்.” அநேக சந்தர்ப்பங்களில் மகா அப்போஸ்தலர் பவுல் அவமதிக்கப்பட்டார். மற்ற நேரங்களில் அவர் கனப்படுத்தப்பட்டார். அவரைப் பற்றிய கெட்ட அறிக்கைகளும் நல்ல அறிக்கைகளும் வெளி தேசங்களில் பரவின. தேவனுடைய ஜனங்களாக ஊழியம் செய்பவர்களால் ஏமாற்றுபவராக கருதப்பட்டார். ஆனால் எல்லா சமயத்திலும் அவர் கர்த்தருக்கும் அவரது பிள்ளைகளுக்கும் உண்மையுள்ளவராக இருந்தார். அவர் யூத மதத்தை விட்டு ஓடியவராக கருதப்பட்டார். ஏனெனில் நித்திய ஜீவனுக்கு ஒரே நம்பிக்கையாக இருந்த நியாயப்பிரமாணத்திற்கு

கீழ்ப்படியும்படி போதிக்கவில்லை. கிறிஸ்துவின் பலியின் புண்ணியத்தில் விசுவாசம் வைப்பதின் மூலம் கிடைக்கிற மிகவும் உன்னதமான இரட்சிப்பை போதித்துக் கொண்டிருந்தார். இந்த போதனை நியாயப் பிரமாணத்தை தாழ்ந்ததாக காணப்படச் செய்தது. ஆகையால் அவரது சக யூதர்கள், அவர்களது பிதாக்களின் பிரமாணத்திற்கு உண்மையாய் இருக்கவில்லை என்று அவரை குற்றஞ்சாட்டினார்கள். ஒரு யூதனுக்கு இது ஒரு பெரும் அவமரியாதையாய் கருதப்பட்டது.

இதன் பலனாக பரிசுத்த பவுலைப்பற்றிய கெட்ட அறிக்கைகள் எல்லா இடங்களிலும் அவிசுவாசமுள்ள யூதர்களிடையே பரம்பியது. எக்காலத்திற்கும் அவர் ஒரு பெரிய ஏமாற்றுக்காரனாக முத்திரையிடப்பட்டார். அவருக்கு எதிராக ஒவ்வொருவரும் எச்சரிக்கப்பட்டார்கள். “அந்த மனிதன் பவுல் வருகிறானா என்று கவனியுங்கள். அவனைக் கொல்லுகிறவன் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்து அவரது நாமத்தை மகிமைப்படுத்துகிறான்!” “ஏன்,” என்று சிலர் கேட்கலாம். “ஏனெனில், அவன் நசரேயனாகிய இயேசுவே மேசியா என்றும் நியாயப்பிரமாணத்துக்கு மரித்தால் இந்த மனுஷன் இயேசு மூலம் உயிரடைவோம் என்றும், பதினாறு நூற்றாண்டுகளாக நாம் பெற்றிருந்த நியாயப்பிரமாணத்தால் எந்த வித பிரயோஜனமில்லை என்றும் கூறி ஜனங்களை வஞ்சிக்கிறான். ஜனங்கள் அந்த நசரேயனை பின்பற்றும்படி முயற்சி செய்கிறான்.”

மேலும் பரிசுத்த பவுல் தன்னைப் பின்பற்றும்படி அநேகரை இழுக்க முயற்சிப்பதாக குற்றஞ்சாட்டினார்கள். எனினும் அவர் ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் தேவனுக்கு உண்மையாயிருந்தார். அவர் இஸ்ரவேல் தேசத்திற்கும் நியாயப்பிரமாணத்திற்கும், தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் உண்மையாயிருந்தார். அவர் தேவனுக்கும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கும் உண்மையாயிருந்தார். அவர் எந்த விதத்திலும் ஏமாற்றுக்காரனாக இல்லை; இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனால் குருடாக்கப்பட்டிருந்தவர்களால் ஏமாற்றுக்காரன் என்று அழைக்கப்பட்டார். குருடாக்கப்பட்ட யூத சகோதரர்களுக்கும் தவறான தேவர்களுக்கு ஊழியம் செய்கிறவர்களுக்கும் அவர் “ஒரு ஏமாற்றுக்காரனாக” காணப்பட்டார்.

மற்றவர்களுக்காக இணங்குதல்

“ஊழியம் குற்றப்படாதபடிக்கு, யாதொன்றிலும் இடறல் உண்டாக்காமல்” இருப்பதே அப்போஸ்தலரின் விருப்பமாகவும், முயற்சியாகவும் இருந்தது. ஊழியம் என்ற வார்த்தை அடிக்கடி இன்றைய நாளில் குருத்துவத்தை முழுமையாக குறிப்பிட பயன்படுத்தப்படுகிறது. சபைகளின் ஊழியர்கள் அல்லது போதகர்கள் ஊழியம் என்று பேசப்படுகிறார்கள். அதாவது பிரஸ்பட்டேரியன் ஊழியம், மெதடிஸ்ட் ஊழியம் முதலியவைகள். ஆனால் பரிசுத்த பவுல்

ஒரு பரந்த எண்ணத்தை உடையவராயிருந்தார் என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். அதாவது கிறிஸ்துவின் உண்மையான சிவசேஷத்தை அறிவிப்பது அல்லது வேறு எந்த வழியிலாவது கர்த்தருக்கு ஊழியம் பண்ணுவது சேவை என்ற அர்த்தத்தில் தான் அந்த வார்த்தையை அவர் பயன்படுத்தினார். ஒரு ஊழியன் ஒரு வேலைக்காரனாக இருக்கிறான். கர்த்தருக்கு வெளிப்படையாகவோ அல்லது தனிப்பட்டோ சேவை செய்கிறவர் ஊழியக்காரர்கள், உண்மையுள்ள ஒரு வாழ்க்கையை, கனம் பொருந்திய ஒரு வாழ்க்கையை வாழ முயற்சி செய்ய வேண்டும். அவர்கள் ஏமாற்றுகாரர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டாலும் உண்மையான வாழ்க்கையை வாழ வேண்டும். எனினும் மற்றவர்கள் அவர்களது மேன்மையான நடக்கையை கவனிப்பார்கள். ஒவ்வொருவரும் குற்றமில்லாத முறையில், உலகம் நல்ல, சரியான வாழ்க்கை என்றும் சொல்லும்படி வாழ முயற்சிக்க வேண்டும். நிந்தனைக்கு மேலாக வாழ வேண்டும். குற்றத்திற்கு இடமளிக்கக் கூடாது. நாம் குற்றம் இழைந்திருக்கிறோம் என்று ஒருவர் சொல்லுகிறதற்கு நாம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்பதே அப்போஸ்தலரின் எண்ணமாக இருக்கிறது.

யூதர்களுக்குள்ளே யாராவது பன்றி மாமிசம் சாப்பிட்டால் அது ஒரு குற்றமாக இருக்கும். அவன் கீழ்ப்பட்டவனாகவும் மத நம்பிக்கை அற்றவனாகவும் கருதப்படுவான். ஆனால் நமது காலத்தில் பன்றி மாமிசம் சாப்பிடுவதை அநேகர் குறை கூற

மாட்டார்கள். ஆனால் ஞாயிற்றுக்கிழமையை ஓய்வு நாளாக ஆசரிக்கத் தவறினால், அது தேவ கட்டளையை மீறினதாகக் கருதப்படும். நமது மனசாட்சிக்கு ஏற்றவாறு இதுவரை நாம் சில காரியங்களை செய்கிறோம். ஆனால் இப்படி செய்வதால் ஊழியம், சத்திய சேவை குற்றப்படுத்தப்படும். அநேகர் ஞாயிற்றுக்கிழமையை ஓய்வு நாளாக ஆசரிக்க மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்கிறார்கள். நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக முடிந்தவரை, நமது நடக்கைகளில் உண்மைத் தன்மையின் உச்சத்திற்கு செல்ல ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்று அப்போஸ்தலர் நமக்கு கட்டளையிடுகிறார். ஒரு தனிப்பட்டவரது மனசாட்சியுள்ள பண்புகள் லேசாக எடுத்துக் கொள்ளப்படமாட்டாது.

உலகின் சில பகுதிகளில் வீட்டிற்குள் நுழைவதற்கு முன் காலணியை கழற்றுவது ஒரு வழக்கமாக இருக்கிறது. நாம் அந்த பகுதியில் இருந்தோமானால் அந்த வழக்கத்தை பொதுவானதாக உறுதிப்படுத்த வேண்டும். நம்மைச் சுற்றி இருக்கிறவர்களின் வழக்கத்தை நமது மனசாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் ஆசரிக்க நாம் விருப்பம் உள்ளவர்களாக நாம் இருக்க வேண்டும். அவர்களது வழிமுறையை உறுதிப்படுத்துவதின் மூலம் குற்றத்தை நாம் தவிர்த்து, நன்மையான செல்வாக்கை அதிகப்படுத்துவோம். இதைச் செய்யத் தவறினால், அன்பிலும் இரக்கத்திலும் குறைவுள்ளதாயிருக்கும். ஆகையால் எப்படியோ அது கர்த்தரினிமித்தம் ஒரு தீமையாக இருக்கும்.

R 5774

Justification - Reckoned And Actual

நீதிமானாக்கப்படுதல் - எண்ணப்படுதலும் உண்மையிலும்

“நீதிமானாக்கப்படுதல்” என்ற வார்த்தையில் சரியானபடி நமது கவனத்தை செலுத்த, மனிதனிடம் என்ன கஷ்டம் உள்ளது, விசுவாசத்தின் மூலமாகவோ, வேறு எதன் மூலமோ நீதிமானாக்கப்படுதலை பெற வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து கண்டு பிடிக்க நமது சிந்தனை பின்னோக்கி செல்ல வேண்டும். மனிதன் பாவிடாகி, சர்வ லோகத்தின் மகா நியாயாதிபதியாகிய தேவனால் மரணதண்டனை கொடுக்கப்பட்டான் என்ற உண்மையே, மனிதன் நீதிமானாக்கப்படுவதற்கான அவசியம் என்பதை நாம் காண்கிறோம். ஆதமின் விழுதலுக்கு முன் அவன் தேவனுடைய குமாரன் என்று அழைக்கப்பட்டான். இயேசு வரும்வரை ஆதாமுக்கு பிறகு யாரும் அந்த பெயரால் அழைக்கப்படவில்லை. இயேசு தேவனுடைய குமாரன் என்று அழைக்கப்பட்டார், ஏனெனில் அப்படியாக அவர் பிறந்தார். அவர் உலகத்திற்கு வருவதற்கு முன், முன்-மனித நிலைமையில் அப்படி இருந்தார்.

“நீ சாகவே, சாவாய்” என்கிற தீர்ப்பின் கீழ், ஜீவனுக்கு அபாத்திரராக அவர்கள் இருந்ததினாலேயே ஆதாமும் அவனது பிள்ளைகளும் மரண தண்டனை கொடுக்கப்பட்டார்கள். அது மாத்திரமல்ல, வியாதி, ஆபூரண சிந்தை ஆகியவை தண்டனை நிறைவேறுதலோடு சேர்ந்து கொண்டது. அந்த தண்டனையின் மற்ற பகுதி, தேவனிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டு தேவனுக்கு அந்நியராகுதல்

ஆகும். மனிதன் மறுபடியும் தேவனுடைய கிருபை மற்றும் ஆசீர்வாதத்திற்குள் வருவதற்கு பாவத்திற்கான ஒரு பலி தேவையாயிருந்தது. அந்த பலி கொடுக்கப்படும் வரை நீதிமானாக்கப்படுதல் முழு அர்த்தத்தில் இருக்க முடியாது.

இஸ்ரவேலருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மோசேயின் பிரமாணத்தை, இஸ்ரவேலர் கைக்கொண்டால், தேவனோடு ஐக்கியமும், கடந்த பாவங்களுக்கான மன்னிப்பும், நீதிமானாக்கப்படுதலும் அவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டது என்ற அப்போஸ்தலர் பவுல் குறிப்பிட்டார். பதினைந்து நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக முயற்சித்தும் அதை அவர்களால் கைக்கொள்ள முடியவில்லை என்பதை கண்டார்கள். ஏனெனில், தேவனுக்கு முன்பாக நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினாலே எந்த மனுஷனும் நீதிமானாக்கப்படுவதில்லை. (கலாத்தியர் 2:16) நியாயப்பிரமாணத்தை கைக்கொள்ள முடியாததால் இடைக்காலத்தில் யாரும் நீதிமானாக்கப்படவில்லை. ஆனாலும் சிலர் ஒரு சரியான ஆவி, ஒரு விசுவாசத்தின் ஆவி மற்றும் கீழ்ப்படிதல் ஆகியவைகளின் வெளிப்படுத்துதலினால் தங்களை தேவனிடம் அர்ப்பணித்தார்கள். இவர்களை பழங்கால பாத்திரர் (பழைய ஏற்பாட்டு விசுவாசிகள்) என்று நாம் அழைக்கிறோம். ஆபேல், ஏனோக்கு, நோவா, ஆபிரகாம், யோபு, மோசே மற்றும் அனைத்து தீர்க்கதரிசிகளும் இந்த வகுப்பில் அடங்குவர். எபிரெயர் 11ஆம் அதிகாரத்தை பார்க்கவும்.

பழைய ஏற்பாட்டு கால விசுவாசிகளுக்கு வந்த நீதிமானாக்கப்படுதல் ஜீவனுக்கான நீதிமானாக்கப்படுதல் அல்ல. கிறிஸ்து மரிக்கும் வரை, பாவத்திற்கான மீட்பின் விலைக் கிரயம் கொடுக்கப்படும் வரை ஜீவனுக்கான உண்மையான நீதிமானாக்கப்படுதல் வர வாய்ப்பே இல்லாதிருந்தது. “நம்மை தேவனிடத்தில் சேர்க்கும்படி அநீதியுள்ளவர்களுக்குப் பதிலாக நீதியுள்ளவராக கிறிஸ்து மரித்தார்.” (1 பேதுரு 3:18) இதற்காக கிறிஸ்து மரித்ததினால் கிறிஸ்து மரிக்கும் வரை யாரும் தேவனிடத்தில் கொண்டு வரப்படவில்லை பதிலுக்கு பதில் என்ற தேவனுடைய ஏற்பாட்டின்படி வேறு ஏதாவது வழியில் மனுக்குலத்தை நீதிமானாக்க முடியுமென்றால், கிறிஸ்து மரித்திருக்கமாட்டார். வேறு எந்த முறையிலாவது பழைய ஏற்பாட்டுகால விசுவாசிகள் ஜீவனுக்காக நீதிமானாக்கப்படமுடியுமென்றால், இவர்களும் மற்ற மனிதர்களும் நீதிமானாக்கப்பட்டிருப்பார்கள். கிறிஸ்துவின் மரணத்திற்கு அவசியமிருந்திருக்காது.

ஜீவனுக்கு நீதிமானாக்கப்படுதல்

ஆபிரகாம் மற்றும் அனைத்து பழைய ஏற்பாட்டு கால விசுவாசிகளுக்கும் கொடுக்கப்பட்ட தேவனுடான உறவுக்கும் இந்த யுகத்தில் விசுவாசத்தை அப்பியாசப்படுக்கிற நமக்கு வருகிற உறவுக்கும் உள்ள குறிப்பிட்ட வித்தியாசம் என்ன? இரண்டு வகுப்பாருக்கும் “நீதிமானாக்கப்படுதல்” என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆபிரகாம் விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்பட்டான், அதேபோல் நாமும் விசுவாசத்தினாலே நீதிமானாக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து மூலமாய் தேவனிடத்தில் சமாதானம் பெற்றிருக்கிறோம். ஆனால் கடந்த யுகத்தில் ஆபிரகாமும் மற்றவர்களும் கடந்த யுகத்தில் சட்டப்பூர்வமான அர்த்தத்தில் அவர்கள் தேவனோடு சமாதானம் பெற்றிருந்திருக்க முடியாது. ஏனெனில் கிறிஸ்து இன்றும் உலகத்திற்கு வந்து உலக பாவங்களுக்காக மரிக்காதிருந்தார். ஆபிரகாம் தேவனோடு நண்பனாயிருக்கும்படி நீதிமானாக்கப்பட்டிருந்தான் என்று பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆதாம் பாவம் செய்த போது இழந்தவைகளில் ஒன்று சிருஷ்டிகளுடனான நட்பு ஆகும். ஆகையால் மனிதன் தேவனுக்கு அந்நியனாயிருந்தான். ஆகையால் மனிதன் தேவனுக்கு அந்நியனாகவும், “துர்க்கிரியைகளினாலே சத்துருவாகவும்” இருந்தான். ஆனால் தேவன் ஆபிரகாமை அவரது நண்பனாகக் கருதினார்.

ஆபிரகாமின் விசுவாசம் அவரது கிரியைகளினாலே வெளிப்படுத்தப்பட்டது. அவர் வெறுமையாக விசுவாசத்தைக் காட்டவில்லை. அவரது அப்பியாசப்படுத்தும் முறையில் கீழ்ப்படிதலின் கிரியைகளினால் அவர் மெய்ப்பித்துக் காட்டினார். அவரது விசுவாசம் சோதிக்கப்பட்ட பிறகு, சில வாக்குத்தத்தங்களை அவர் தேவனிடமிருந்து பெற்றார். அதன் பிறகு ஒரு சத்துருவாக அவர் கருதப்படவில்லை. ஆனால் தேவனுடனான நடப்புக்காக நீதிமானாக்கப்படுவதற்கும், ஜீவனுக்கு நீதிமானாக்கப்படுவதற்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது. ஆபிரகாம் ஜீவனுக்காக கிறிஸ்து இல்லாமல் நீதிமானாக்கப்பட்டிருந்தால், இவருக்கோ உலகிலுள்ள மற்றவர்களுக்கோ ஒரு இரட்சகரே தேவைப்பட்டிருக்காது.

அனைவரும் அதே போல நீதிமானாக்கப்பட்டிருக்கக் கூடும்.

ஆனால் நாம் இரட்சிக்கப்படும்படியாக வானத்தின் கீழுக்கும் வேறு நாமம் கட்டளையிடப்படவில்லை என்று வேத வாக்கியங்கள் நிச்சயப்படுத்துகிறது. ஆனால் இயேசுவின் நாமத்தின் மேலும் அவரது இரத்தத்தின் மேலும் விசுவாசம் வைத்து அவர் மூலம் தேவனிடம் உறவுக்குள் வருவதன் மூலமாகவேயன்றி நாம் இரட்சிக்கப்பட முடியாது என்றால், ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு, மோசே, தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் மற்ற பாத்திரவான்கள் வேறுவழியில் நீதிமானாக்கப்பட்டிருக்க முடியாது. அதுவரை இன்னும் விராதிருந்து, தமது கிரியைகளை இன்னும் நிறைவேற்றாதிருந்த ஒரு இரட்சகர் மேல் விசுவாசத்தை அப்பியாசப்படுத்த முடியாதிருந்ததால், அவர்கள் சட்டப்பிரகாரமான நீதிமானாக்கப்படுதலை பெறவே இல்லை; அதாவது ஜீவனுக்கு நீதிமானாக்கப்படவில்லை. எனினும் அவர்களது தேவனிடத்திலான கீழ்ப்படிதல் சோதிக்கப்பட்டு, மெய்ப்பிக்கப்பட்டது. மேலும் அவர்கள் தேவனுடைய நண்பர்களாக கருதப்பட்டு, தெய்வீக திட்டத்தின் சில அம்சங்களை ஓரளவுக்கு தெரிந்துகொள்ள செய்யப்பட்டார்கள். இவைகளை ஆபிரகாமுக்கு மறைக்க மாட்டேன் என்று கூறினார், ஏனெனில் அவன் அவருடைய நண்பன்.

ஆதாம் விழுந்து போனதிலிருந்து மனுக்குலத்தின் மேல் சாபம் இருந்து வந்திருக்கிறது. ஒரே சமயத்தில் உலகத்தின்மேல் தேவனுடைய ஆசீர்வாதமும் சாபமும் இருக்க முடியாது. இன்னும் ஆசீர்வாதம் வரவில்லை. கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் இருக்கிறவர்கள் மட்டுமே ஜீவனுக்கு நீதிமானாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆபிரகாமின் பெரும் விசுவாசம் மற்றும் பூரண கீழ்ப்படிதலினிமித்தம், அவரது சந்ததி மூலமாக மனுக்குலத்திற்கு இந்த ஆசீர்வாதம் வரும் என்று கர்த்தர் ஆபிரகாமுக்கு அறிவித்தார். ஆனால் இந்த சுவீசேஷ யுகத்தில் விசுவாசிகள் தங்கள் சரீரங்களை ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்க அழைக்கப்பட்டதுபோல, ஆபிரகாம் அழைப்படவில்லை. இயேசுவின் காலத்திற்கு முன் “தமது அடிச்சுவடுகளை தொடர்ந்து வரும்படி”யாரும் வெளியரங்கமாக சந்தர்ப்பத்தை பெறவில்லை. (1 பேதுரு 2:21)

“ஸ்திரீகளிடத்தில் பிறந்தவர்களில் யோவான் ஸநானனைப் பார்க்கிலும் பெரிய தீர்க்கதரிசி ஒருவனுமில்லை; ஆகிலும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் சிறியவனாயிருக்கிறவன் அவனிலும் பெரியவனாயிருக்கிறான்” என்று இயேசு கூறினபோது இதைக் குறிப்பிட்டார். (லூக்கா 7:28)

தேவனுடைய பனிவிடைக்காரர்களும் அவரது குமாரர்களும்

பரலோக ராஜ்யத்தில் இருக்கிற அனைவரும் யோவான் ஸநானனைக் காட்டிலும் பெரியவர்களாயிருந்தால், அவர்கள் ஆபிரகாம், ஏனோக்கு முதலானவர்களைக் காட்டிலும் பெரியவர்களாயிருப்பார்கள். ஏன் இப்படி இருக்கிறது? இதற்கு பதில் என்னவென்றால், இயேசுவை பின்பற்றுபவர்கள் யோவான் ஸநானன் அல்லது மற்றவர்களைக் காட்டிலும் பாத்திரர் என்பதால் அல்ல. பெந்தெகொஸ்தே நானுக்கு பிறகுதான் தேவனுடைய வீட்டின் குமாரர்கள் ஆகும் சந்தர்ப்பம்

கொடுக்கப்பட்டது. மேலும் தங்களது சிலுவையை எடுத்துக் கொண்டு இயேசுவை பின்பற்றினவர்களுக்கு மட்டுமே இந்த சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டது. இவர் இந்த வகுப்பாருக்கு முன்னோடியாக இருந்ததால் இவருக்கு முன் யாரும் இருந்திருக்க முடியாது. யாரெல்லாம் குமாரர்களாக ஆக முடியும் என்பதை யோவானின் சுவிசேஷம் குறிப்பிட்டது. “அவருடைய நாமத்திலே விசுவாசமுள்ளவர்களாய் அவரை (இயேசு) ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் எத்தனை பேர்களோ அத்தனை பேர்களும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும்படி, அவர்களுக்கு அதிகாரம் (சலுகை) கொடுத்தார். அவர்கள் இரத்தத்தினாலாவது மாம்ச சித்தத்தினாலாவது புருஷனுடைய சித்தத்தினாலாவது பிறவாமல், தேவனாலே பிறந்தவர்கள்.” இந்த வகுப்பார் சலுகை பெற்றவர்கள்; “அனுக்கிரக காலமாகிய” குறித்த காலத்திலே அவர்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்; சுவிசேஷ செய்தி அவர்களுக்குச் சென்றிருக்கிறது.

ஆபிரகாமுக்கு சுவிசேஷம் முன்பாகவே சொல்லப்பட்டது என்று பரிசுத்த பவுல் கூறினாலும். இதே அர்த்தத்தில் சுவிசேஷம் அவருக்கு செல்லவில்லை. தேவன் தமது நோக்கத்தை வெளிப்படுத்தினார் என்று நாம் காண்கிறோம். ஆனால் சுவிசேஷத்தின் முக்கியமான அம்சத்தை ஆபிரகாம் அறியவில்லை; ஏனெனில் பாவத்திற்கான பலி இன்னும் செலுத்தப்படவில்லை. இயேசு வந்து வழியை ஆயத்தப்பண்ணும்வரை தேவனால் யாரையும் நீதிமானாக்கி அவர்களை குமாரர்களாக ஆக்க முடியவில்லை; தேவனுடைய குமாரர்களாகும் சலுகை இயேசுவின் காலத்தில் அவரை ஏற்றுக் கொண்டவர்களுக்கு முதலாவது கொடுக்கப்பட்டது. அதற்கு முன் விசுவாசத்தை அப்பியாசப்படுத்தியவர்கள் அனைவரும் நண்பர்கள் அல்லது பணிவிடைக்காரர்கள், இஸ்ரவேல் “பணிவிடைக்காரர்களின் வீடு” என்று அழைக்கப்பட்டது. “மோசே பணிவிடைக்காரனாய், அவருடைய வீட்டில் எங்கும் உண்மையுள்ளவனாயிருந்தான். கிறிஸ்துவோ அவருடைய வீட்டிற்கு மேற்பட்டவரான குமாரனாக உண்மையுள்ள வராயிருக்கிறார். நம்பிக்கையினாலே உண்டாகும் தைரியத்தையும் மேன்மைபாராட்டலையும் முடிவுபரியந்தம் உறுதியாய்ப் பற்றிக் கொண்டிருப்போமாகில், நாமே அவரது வீடாயிருப்போம்.” (எபிரெயர் 3:1-6)

ஆகவே வீட்டின் பணிவிடைக்காரர்களுக்கும் வீட்டின் குமாரர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தையும் அதற்கான காரணத்தையும் நாம் காண்கிறோம். சபையானது ஆபிரகாம் ஈசாக்கு, மோசே மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளைக் காட்டிலும் உயர்ந்த நோக்க முடையது என்றோ சபாவத்திலேயே குறைந்த பாவம் உடையது என்றோ நாம் நினைக்கக் கூடாது. ஆனால் இந்த சந்தர்ப்பம் நமக்கு வந்திருக்கிறது. மற்றவர்கள் தேவனுடைய “குறித்த காலத்தில்” இல்லாததால் இந்த சந்தர்ப்பம் வரவில்லை. குமாரர்களின் வீட்டில் நுழைந்து தேவனுடைய சுதந்தரராவதற்காக சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக் கொள்வது நமக்குரியதாகும்.

ஜீவனுக்கு நீதிமானாக்கப்படுதலைத் தொடர்ந்து அர்ப்பணம்

ஆகவே, பிறகு சபையானது கிறிஸ்துவின் பலியின் புண்ணியத்தின் மூலமாக ஜீவனுக்கான நீதிமானாக்கப்பட்டது. ஏனெனில் தேவன் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய சிலவற்றை அவர்கள் பெற்றிருந்தார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் அவர்கள் தங்களை தேவனுக்கு சமர்ப்பித்தார்கள். ஆபிரகாம் எந்த பலியின் புண்ணியமும் இல்லாததால் அவரால் தேவனுக்கு ஏற்புடைய பலியை செலுத்த முடியவில்லை. ஏனெனில் அவர் விழுந்து போன ஆதாமின் சந்ததியாக இருந்து, ஒரு பாவியாக இருந்தார். தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி எந்த குறைவுள்ள பலியும் தேவனுடைய பலிபீடத்திற்கு வரக்கூடாது. ஆனால் தற்போது, கிறிஸ்து மரித்து, உயிர்த்தெழுந்து, பரலோகத்திற்கு எழுந்தருளி, தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் நுழைந்து, மீட்கும் பொருளை சபைக்காக கொடுத்திருக்கிறார். நமது அர்ப்பணத்தில் அவரது நீதியை நமக்கு சாட்டி, நமது நீதிமானாக்கப்படுதலை நிறைவு செய்தார். நாம் எல்லாவற்றிலுமிருந்து இவ்வசமாக நீதிமானாக்கப்படுகிறோம். நாம் மரணத்தை விட்டு நீங்கி ஜீவனுக்கு உட்பட்டிருக்கிறோம். நமது சரீரங்களை பரிசுத்தமும் தேவனுக்கு பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுத்து, புதிய சபாவத்திற்கு - தெய்வீக சபாவத்திற்கு ஜெனிப்பிக்கப்படுதலை பெற்றுக் கொள்வது நம்முடையதாகும்.

இந்த முழு நீதிமானாக்கப்படுதலை பெறாமல், ஆபிரகாமோ அல்லது வேறு யாராவது நமது கர்த்தரின் காலம் வரை தனது சரீரத்தை ஒரு பலியாக கொடுக்க முடியாது. இந்த செய்தி இயேசுவின் நாடகங்களுக்கு முன் போதிக்கப்படவில்லை. கிறிஸ்து “ஜீவனையும் அழியாமையையும் சுவிசேஷத்தினாலே வெளியரங்கமாக்கினார்” என்று நாம் வாசிக்கிறோம். அவர் வருவதற்கு முன் இவைகள் வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வரப்படவில்லை. ஜீவனுக்காக வழி திறக்கப்பாதிருந்தது. ஒரு காலத்தில் மனுக்குலத்திற்கு ஆசீர்வாதம் வரும் என்கிற வாக்குத்தத்தம் ஆபிரகாமுக்கு மங்கலாகவும் தெளிவற்ற நிலையிலும் இருந்தது. ஆனால் நித்திய ஜீவனோ அல்லது அழியாமையோ மேன்மையான ஜீவ நிலைமையோ அவருக்கு தெளிவாக்கப்படவில்லை. ஒரு ஆசீர்வாதம் வருகிறது என்பதை சாதாரணமாக அறிந்திருந்தார். மேலும் தேவனுக்கு இசைவாக நடக்கும்படி நாட விசுவாசம் பெற்றிருந்தார்.

சுவிசேஷ யுக சபைக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள சந்தர்ப்பங்கள் எப்படிப்பட்ட ஆச்சரியமானதாக இருக்கிறது! “முதலாவது கர்த்தரால் அறிவிக்கப்பட்டு, பின் அவரிடத்தில் கேட்டவர்களாலே நமக்கு உறுதியாக்கப்பட்டதுமாயிருக்கிற இவ்வளவு பெரிதான இரட்சிப்பைக் குறித்து நாம் கவலையற்றிருப்போமானால் தண்டனைக்கு எப்படித் தப்பித்துக் கொள்வோம்.” (எபி 2:3,4) இந்த “பெரிதான இரட்சிப்பு” எங்கே அறிவிக்கப்பட ஆரம்பித்தது என்பதை இங்கே அப்போஸ்தலர் தெளிவாக அறிவிக்கிறார். இதற்கு முன்னதாக இது தெளிவாக்கப்படவில்லை. நமது ஆண்டவரின் அப்போஸ்தலர்கள் அப்பொழுது அளிக்கப்பட்ட மரணத்திலிருந்து ஒரு இரட்சிப்பை, ஜீவனுக்குள்ளான ஒரு இரட்சிப்பை அறிவித்திருக்கக்கூடும். ஆனால் அவர்கள்

காலத்திற்கு முன் வாழ்ந்தவர்கள் அதை அறிவித்திருக்க முடியாது. இரட்சிப்பின் சுவிசேஷத்தை முதலாவது நமக்கு கொண்டு வந்தவர் இயேசுதான். இதைப்பற்றிய அவரது வார்த்தைகளை கேட்ட அப்போஸ்தலர்கள் அதை உறுதிப்படுத்தினார்கள்.

ஜீவனுக்கு நீதிமானாக்கப்படுதலைத் தொடர்ந்து அர்ப்பணம் வரும், இது முன்னே இருக்காது. அர்ப்பணம் என்பது ஒருவர் தன்னை கர்த்தருக்கு அர்ப்பணிப்பது; ஒருவரது சித்தத்தையும் அனைத்தையும் தேவனிடம் சமர்ப்பிப்பது ஆகும். சபையோடு தொடர்புபடுத்தும்போது, அர்ப்பணிப்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதையும் தெரிவிக்கிறது. “நீங்கள் உங்களை பரிசுத்தப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள் (பிரதிஷ்டை பண்ணுங்கள்)” நான் உங்களை பரிசுத்தப்படுத்துவேன் (பிரதிஷ்டை செய்வேன்)” என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. சுவிசேஷ யுகத்தில் இயேசு கிறிஸ்து மூலமாக நம்மை தேவனிடம் ஒப்புக் கொடுப்பது நமது சலுகையாக இருக்கிறது. இயேசு பிரதான ஆசாரியனாக இருந்து, முன்குறிக்கப்பட்ட தொகை நிறைவாகும் வரை இந்த பலிகளை ஏற்றுக் கொள்கிறார். இப்படியாக அவரால் நீதிமானாக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்கள் பிதாவினால் ஏற்புடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு, பரிசுத்த ஆவி வந்து தெய்வீக சபாவத்திற்கு ஜெனிப்பிக்கப்படுகிறார்கள்.

நமது ஆண்டவரின் மூன்றரை வருட ஊழியத்தில் தமது சீஷர்களிடம் அவர்கள் தம்மில் நிலைத்திருந்தால் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள் என்று அவர் அறிவித்தார். இயேசு முதலில் தமது பலியை நிறைவேற்றி, மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டு, பரலோகத்திற்கு எழுந்தருளி தம்மை அவர்களுக்காக பிதாவினுடைய பிரசன்னத்தில் தோன்றும் வரை, அவர்கள் தேவனுக்கு முன்பாக சட்டபிரகாரமாக நிற்க முடியாது. பிறகு அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியை ஜெனிப்பிக்கும் வல்லமையுடன் பெற்றார்கள், இது வெளியரங்கமாக காண்பிக்கப்பட்டது. பெந்தெகொஸ்தே நாளில் இது அவர்களுக்கு வந்தது. அவர்கள் முன்னரே தங்களை அர்ப்பணம் செய்திருந்தார்கள். கிறிஸ்துவம் அவர்களை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தார். அந்த சமயத்தில் செய்யப்படக்கூடியவைகள் அனைத்தும் செய்யப்பட்டன. சபையை அமைக்கப்போகிறவர்களுக்காக தேவனுக்கு முன்பாகத் தோன்றி மீட்கும் பொருளை கொடுக்கும்வரை எதுவும் தேவையான நிலைக்குரியதாக இல்லை. பெந்தெகொஸ்தே நாளில் அதற்கு முன் அல்ல, அவர்கள் ஆவியினால் அபிவேகம் பண்ணப்பட்டு, தேவனுடைய பிள்ளைகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டார்கள். இதுவே அவர்களது அர்ப்பணத்தின் நிறைவாக, அதன் பலனாக இருந்தது.

அர்ப்பணத்தின் தற்கால நோக்கம்

முன்கூட்டி தீர்மானிக்கப்பட்ட தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கையில் கடைசி அங்கம்வரை கிறிஸ்துவின் மூலம் தேவனிடத்தில் வருகிறவர்களை அவர் ஏற்றுக் கொள்ள விருப்பமுள்ள வராயிருக்கிறார் என்று வேத வாக்கியங்கள் நமக்கு அறிவிக்கின்றன. அதன் பிறகு கதவு அடைக்கப்படும் - தயையின் கதவு அல்ல. ஆனால் சுவிசேஷ

யுகத்தில் மட்டுமே, கிறிஸ்துவின் உடன் சுதந்தரராயிருக்கும்படி கொடுக்கப்பட்ட பரம அழைப்பின் கதவு அடைக்கப்படும். சுவிசேஷ யுகத்தில் இதற்காகவே அர்ப்பணம் (Consecration) செய்யப்படுகிறது. கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தை தேவன் நம்மேல் சாட்டுவதற்கு முன்னரே, தேவனிடம் நம்மை அர்ப்பணம் பண்ணுவதில் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை நாம் செய்ய வேண்டும். இதைச் செய்கிறவர்கள் மட்டுமே கிறிஸ்துவின் புண்ணியம் சாட்டப்பட்டு நீதிமான்களாக்கப்படுவார்கள்.

“ஒருவன் என் பின்னே வரவிரும்பினால் அவன் தன்னைத்தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை அனுதினமும் எடுத்துக் கொண்டு, என்னை பின்பற்றக்கடவன்.” இதுதான் நிபந்தனை. வேறு எந்த வழியிலும் கிறிஸ்து நமது பரிந்து பேசுகிறவராயிருக்கமாட்டார். “நமக்காக (ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்கள்) தேவனிடத்தில் பரிந்து பேசுகிறவரை நாம் பெற்றிருக்கிறோம்.” ஆனால் எந்த விதத்திலும் அவர் உலகத்திற்கு பரிந்து பேசுகிறவர் அல்ல. அவர் நமக்கு பரிந்து பேசுகிறவர். அவர் மூலம் பிதாவினிடத்தில் வருகிற அனைவருக்கும் அவர் பரிந்து பேசுகிறவர். அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் மகா தெய்வீக நீதிமன்றத்தை அணுக முடியாது.

இயேசு தம்மை பலியாக ஒப்புக் கொடுத்தின் மூலம் மகா பிரதான ஆசாரியரானார். தேவனுடைய வீட்டில் மகா பிரதான ஆசாரியரானதினால், பிதாவுடன் ஒப்புருவுக்கு வருகிற அனைவருக்கும் அவர் பரிந்து பேசுகிறவராயிருக்கிறார். அவர்தான் அவர்களுக்கு உத்தரவாதி (ஜாமீன்). இந்த நிலைமையில் அவர் தமது சொந்த நிபந்தனையை விதிக்க உரிமையுடையவராயிருக்கிறார். அந்த நிபந்தனை என்னவென்றால் தன்னைத்தான் வெறுத்து தன் சிலுவையை எடுத்துக் கொண்டு அவரைப் பின்பற்றுகிறவனை மட்டுமே தமது சீஷனாக அவர் ஏற்றுக் கொள்வார்.

கிறிஸ்தவர்கள் என்று தங்களை வெளியரங்கமாக கூறிக்கொள்பவர்கள் பெருந்திரளானவர்களாக 40 கோடி பேர் இருக்கிறதாக நாம் காண்கிறோம். சிலர் சிறைகளிலும், சிலர் இராணுவத்திலும், இங்கேயும் அங்கேயுமாக இருப்பார்கள்; அவர்களில் பெரும்பாலானோர் செல்வத்திற்காகவும் மிகுந்த சந்தோஷத்திற்காகவும் முயற்சி செய்கிறார்கள். வெகுசிலரே ஜீவனுக்காக நீதிமானாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சிலர் ஆபிரகாமைப் போல கொஞ்சமாக நீதிமானாக்கப்பட்டிருக்கலாம். நன்மை செய்கிற முயற்சிக்கிற அளவுக்கு நீதிமான்களாக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் ஜீவனைப் பெறுவதற்கு, முழுமையாக நீதிமானாக்கப்படுதல் அவசியம். கர்த்தரிடத்தில் நம்மை முழுமையாக அர்ப்பணிப்பதால் மட்டுமே முழுமையான நீதிமானாக்கப்படுதல் நம்மிடம் வருகிறது. ரோமர் 12:1

அகில உலகமும் இன்னும் புறஜாதியாராக இருக்கிறார்கள்

புறஜாதியினர் ஆபிரகாமின் நாட்களிலோ, இயேசுவின் நாட்களிலோ நீதிமானாக்கப்படவில்லை. உண்மையிலேயே புறஜாதியினர் இன்னும் நீதிமானாக்கப்படவில்லை. தேவனிடத்தில் உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள்

வந்திருக்கிறவர்களைத் தவிர மற்ற உலகத்தார் அனைவரும் புறஜாதியினர். இஸ்ரவேலர்கள் உலகத்தில் உள்ள மற்றவர்களை சில சமயத்தில் ஜாதிகள் என்றும் சில நேரத்தில் புறஜாதிகள் என்றும் சில சமயத்தில் ஜனங்கள் என்றும் அழைப்பார்கள். இந்த மூன்று வார்த்தைகளும் இஸ்ரவேல் அல்லாதவர்களை குறிக்கிறது.

கிறிஸ்து நம்மிடையே வந்திருந்து தமது இரத்தத்தின் மூலமாக ஜீவனுக்காக வழியை திறந்ததினால் தேவனுடன் ஒரு விசேஷித்த உடன்படிக்கைக்குள் வருவதற்கு நாம் சலுகை பெற்றிருக்கிறோம். புதிய உடன்படிக்கை இஸ்ரவேலருக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, விரைவில் உலகத்தினரும் வருவார்கள். “பலியினாலே என்னோடு உடன்படிக்கை பண்ணின என்னுடைய பரிசுத்தவான்களை என்னிடத்தில் கூட்டுங்கள்” என்ற அவரது கட்டளையில் சபைக்கு தேவன் பெற்றிருக்கிற விசேஷித்த உடன்படிக்கை காண்பிக்கப்படுகிறது. (சங்கீதம் 50:5) பலியினால் மட்டுமே, நமது சித்தத்தை விட்டுக் கொடுப்பதினால் மட்டுமே, நமக்குரிய அனைத்தையும் விட்டுக் கொடுப்பதினால் மட்டுமே இந்த உடன்படிக்கைக்குள் நாம் வரமுடியும். மகா பரிந்து பேசுகிறவர் இல்லாமல் யாரும் வரமுடியாது. அது ஒரு பலியின் உடன்படிக்கை. புறஜாதியாராகிய உலகமானது இப்படிப்பட்ட ஒரு பலியின் உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்ததில்லை; ஆகையால் அவர்கள் தேவனுடைய குமாரர்கள் என்ற நிலைமைக்கு வரமுடியவில்லை. அதற்கான தெளிவான நிபந்தனைகளை அறியாமல் இந்த நிலைமைக்கு யாரும் வரமுடியாது.

யூத யுகம் முடிவடைந்து சுவிசேஷ அழைப்பு புறஜாதிகளுக்கும் கொடுக்கப்பட்ட பொழுது, ரோம நூற்றுக்கு அதிபதியாகிய கொர்நேலியு முதலாவது அந்த உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்தான். கொர்நேலியு தேவனுடைய அழைப்பை பெறுவதற்கு முன் அவன் ஒரு நீதியுள்ளவனும் தேவனுக்கு பயந்தவனுமாயிருந்தான் என்றும் அவன் எப்பொழுதும் தேவனை நோக்கி ஜெபம் பண்ணுகிறவனும் தரும் பண்ணுகிறவனுமாய் இருந்தான் என்றும் வாசிக்கிறோம். அவன் நல்ல குணமுள்ளவனாய் இருந்தான் என்று நாம் சொல்வோம். ஆனால் அவன் புறஜாதியானாக இருந்தபடியால் அவனால் அழைப்புக்குக் கீழாக வரமுடியாதிருந்தது. ஆனால் தற்போது சுவிசேஷ அழைப்பு புறஜாதிகளுக்கும் செல்லக்கூடிய காலம் வந்திருந்தது. பிதாவானவர் கொர்நேலியுவை உடனே ஏற்றுக் கொண்டாரா? இல்லை. கர்த்தர் அவனிடம் ஒரு தூதனை அனுப்பினார். அந்த தூதன் கொர்நேலியுவிடம் கூறியதாவது: “உன் ஜெபங்களும் தானதருமங்களும், தேவனுடைய சந்நிதியில் வந்தெட்டியிருக்கிறது.” இவைகளெல்லாம் முன்னமேயே கவனிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அதுவரை தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாதிருந்தது.

கொர்நேலியுவுக்கான இந்த செய்தி அவனை தேவனுடனான உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் கொண்டுவந்ததா? ஓ, இல்லை! கர்த்தருடைய தூதனானவன் அவன் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று மட்டும் கூறினான்.

அவன் கூறினதாவது, “இப்பொழுது நீ யோப்பா பட்டணத்துக்கு மனுஷரை அனுப்பி: பேதுரு என்று மறு பேர் கொண்ட சீமோனை அழைப்பி, அவன் தோல் பதனிடிகிறவனாகிய சீமோன் என்னும் ஒருவனிடத்தில் தங்கியிருக்கிறான். நீ செய்ய வேண்டியதை அவன் உனக்குச் சொல்லுவான்.” இந்த வார்த்தைகள் அவசியமானது; அறிவானது அத்தியாவசியமானது. அறியாமையினால் நீதிமானாக்கப்பட கூடாது. அது தேவனுடைய திட்டமுமல்ல. கொர்நேலியுவும் அவனது குடும்பத்தாரும் தயாராயிருந்தார்கள். அவன் அறிந்திருக்கிறபடி அவன் முன்னரே, அர்ப்பணம் செய்தவனாயிருந்தான். புறஜாதியினரை எப்படி கையாளுவது என்பதை பரிசுத்த பேதுரு அறியாதிருந்தார். ஆகையால் தேவன் தமது சித்தத்தை ஒரு காட்சி மூலம் அவருக்கு வெளிப்படுத்தினார்.

தேவன் தம்மிடம் உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் வந்தாலன்றி எந்த ஒரு புறஜாதியானையும் நீதிமானாக்கமாட்டார் என்ற உண்மைக்கும், இப்படிப்பட்ட உறவுக்குள் வருவதற்கு அவர் நியமித்த வழியைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்ற உண்மைக்கும் கொர்நேலியு விஷயத்தில் தேவன் நமக்கு ஒரு குறிப்பை கொடுக்கிறார். யூதர்களுக்கான ஒரு விசேஷித்த வழி மோசே மற்றும் நியாயப்பிரமாணம், பிறகு அங்கிருந்து கிறிஸ்துவுக்குள் செல்ல வேண்டும். புறஜாதியார் தேவனுடன் உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் வருவதற்கான முறை, “நல்ல ஒலிவ மரத்தோடு,” ஒட்டவைக்கபடுவதேயாகும். இந்த ஒலிவ மரத்தின் வேர் ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கையாகும். (ரோமர் 11:16-22) கிறிஸ்துவினுடைய வர்களாகிறவர்கள் ஒரு இஸ்ரவேலனாக, ஆபிரகாமின் உண்மையான வித்தின் அங்கமாக ஆக வேண்டும். இதை நாம் வித்தாகிய கிறிஸ்துவின் மேலுள்ள விசுவாசத்தினாலும் அவருடைய மரணத்துக்குள்ளான ஞானஸ்நானத்தினாலும் செய்கிறோம். ஆகையால் நாம் இனி உலகத்தாரல்ல. முழு உலகமும் புறஜாதியாராக இருக்கிறது. ஏனெனில் அவர்கள் தேவனுடன் உடன்படிக்கையின் உறவில் இல்லை. அவர்கள் புறஜாதியார். வேதவாக்கியங்களின் நிலைப்பாட்டில் புறஜாதியினர் எல்லாம் புற மதத்தினர்.

“பரிசுத்தவான்கள் உலகத்தை நியாயந்தீர்ப்பார்கள்”

ஆபிரகாமின் வித்தாயிருக்கிற கிறிஸ்து மூலம் யூதியின் சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படும். “நீங்கள் கிறிஸ்துவினுடையவர்களானால், ஆபிரகாமின் சந்ததியாராயும், வாக்குத்தத்தத்தின் படியே சுதந்திரராயும் இருக்கிறீர்கள்.” “நாம் இன்னும் உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கவில்லை”; நாம் இன்னும் உலகத்தை நியாயந்தீர்க்கவில்லை. அப்படி செய்யும்படி இன்னும் கட்டளையிடப்படவில்லை. ஆனால் பரிசுத்த பவுல் கூறினதாவது: “பரிசுத்தவான்கள் உலகத்தை நியாயந்தீர்ப்பார்கள் என்று அறியீர்களா? நாம் தேவதூதர்களையும் நியாயந்தீர்ப்போம் என்று அறியீர்களா?” (1 கொரிந்தியர் 6:2,3) இது நாம் மாமசத்தில் இருக்கும் போது அல்ல. ஆனால் முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் மகிமையடைந்த பிறகு, நாம் நியாயாதிபதிகளாக இருக்க வேண்டும்.

ஆகையால் உலகத்திற்காக ஒரு மகா நியாயந்தீர்ப்பின்

நாளை தேவன் நியமித்திருக்கிறார். (அப் 17:31; சங் 96:9,13;98:1-9; அப் 15:13-18) பரிசுத்தவான்கள் கிறிஸ்துவுடன் நியாயாதிபதிகளாக இருப்பார்கள். உலகமானது ஆதாமுக்குள் இன்னும் தண்டனைக்குள்ளாக இருக்கிறது. அவர்கள் யாராயிருந்தாலும் நீதிமானாக்கப்படுதலை இன்னும் பெற வேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். அதற்கு முதலாவது அந்த புதிய உடன்படிக்கையில் அந்த நீதிமானாக்கப்படுதலுக்கான அடிப்படை வேலைகள் செய்யப்படவேண்டும். கிறிஸ்து கல்வாரியில் தாம் கொடுத்த பலியின் மூலமாகவே அவர் அந்த புதிய உடன்படிக்கையை இஸ்ரவேலருடன் செய்வார். அது பழைய நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையைப் போலவே இருக்கும். ஆனால் அது மேலான மத்தியஸ்தராகிய தலையும் சரீரமும் சேர்ந்த கிறிஸ்துவாக இருப்பார். பழைய நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கை நிழலான பலிகள் மூலமாக ஏற்படுத்தப்பட்டதுபோல, புது உடன்படிக்கையானது “மேலான பலிகளின்” அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்படும். இந்த சுவீசேஷ யுகத்தின் வேலை காளை மற்றும் வெள்ளாட்டுக்கடா இவைகளின் பலிகளைக் காட்டிலும் “மேலான பலிகளை” செலுத்துவதாகும். இந்த “மேலான பலிகளை” செலுத்துபவர்கள் தலையாகிய இயேசுவும் அவரது சபையாகிய சரீர் அங்கங்களுமாகும். அவரது சரீரத்தின் கடைசி அங்கம் “திரைக்குள்ளாக” நுழையும் பொழுது எல்லா பலிகளையும் அவர் முடித்திருப்பார். அதன்பின்பு இயேசுவின் அடிக்கவடுகளை பின்பற்றுகிற சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படாது. ஏனெனில் ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலானவர்கள் மட்டுமே ஆசாரியராக முடியும். இவர்கள் பிரதான உயிர்த்தெழுதலாகிய அவரது உயிர்த்தெழுதலில் பங்குபெறுவார்கள். இதைப் பற்றிப் பேசும்போது அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: “நாம் எல்லோரும் மறுபுறமாக்கப்படுவோம்.” ஏனெனில் “மாம்சமும் இரத்தமும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை சுதந்தரிப்பதில்லை.” (1 கொரி 15:50-54) இந்த வகுப்பார், ராஜ்யத்தை சுதந்தரித்துக் கொள்ளும் பொழுது, இந்த உலகத்தை நியாயந்தீர்க்கும்படியாக தயாராக்கப்பட்டிருப்பார்கள்.

அடுத்த யுகத்தின் வேலை

உலகத்தின் பாவங்களுக்காக நீதிக்கு முன்னால் மீட்கும்பொருள் கொடுக்கப்பட்டவுடனே, அனைத்து மனுக்குலமும் தங்களை விலை கொடுத்து வாங்கியவரிடம் திரும்பும். இனி நீதி அவர்களை எதுவும் செய்ய ஏதுவிராது. ஏனெனில் அவர்கள் கிறிஸ்துவின்கையிலிருப்பார்கள். பிறகு அவர் ஜீவனை அளிப்பவராகவும், நியாயாதிபதியாகவும் ராஜாவாகவும் இருப்பார். அவரது ஆயிர வருட அரசாட்சியில், யாருக்காக அவர் மரித்தாரோ அவர்களை விழித்தெழுச்செய்து, அவர்களை உயர்த்துவதே அவரது வேலையாய் இருக்கும். கர்த்தரோடு இசைந்திருக்க வரும்படியும் அவரது ஊழியத்திற்கு தங்களை அர்ப்பணிக்கவும் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படும். அப்படிச் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் பரிசு நித்திய ஜீவனும் மனித நிலையில் பூரணத்துவமும் ஆகும். இப்படி தங்களை அர்ப்பணிப்பவர்கள் சீரழிவிருந்து முழு பூரணத்திற்கு உயருவார்கள். அவர்களது பூரணமாகுதல்

அவர்களது நீதிமான்களாகுதலாக இருக்கும். ஏனெனில் இதன் பொருள் சரியாக்கப்படுதலாகும்.

இப்பொழுது சபை பெற்றிருக்கிற நீதிமானாக்கப் படுதலுக்கும், உலகம் பெறப் போகிற நீதிமானாக்கப்படுதலுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன வென்றால், சபையானது கிறிஸ்துவின்கையின் புண்ணியம் சாட்டப்படுதலினால் உடனடியாக, நீதிமானாக எண்ணப்படுதலை, விசுவாசத்தினால் பெற்றிருக்கிறது, ஆனால் உலகமானது தன்னுடைய கிரியைகளினால் நீதிமானாக்கப்படும் இது உண்மையாக சரிபண்ணப்படுதல், உண்மையான பூரணத்துவம். ஆனால் இப்பொழுதும் சரி, அப்பொழுதும் சரி, விசுவாசமும் உண்மையான இருதயமும் இல்லாமல் நீதிமானாக்கப்படுதல் இருக்காது. கர்த்தருடைய தற்கால ஏற்பாட்டின்படி பூரண கிரியைகளும் முக்கியமானதாக இருக்கிறது. புது கிருஷ்டியானது உண்மையிலேயே நீதியாயும் பூரணமாயும் இருக்கிறது. பிதாவானவர் கிறிஸ்துவின்கையின் புண்ணியத்தை நமது அபூரண சரீரத்துடன் சாட்டுதல் செய்து, நமது அபூரண மாம்சத்தை மரித்ததாக எண்ணுகிறார். இப்படியாக நமது அபூரண கிரியைகள் கிறிஸ்து மூலமாக பூரணமாக கருதப்படுகிறது. பூரண புது கிருஷ்டியானது, சிறிய ஆரம்பத்திலிருந்து படிப்படியாக, மாம்ச சரீரத்தை அதன் வேலைக்காரனாக பயன்படுத்திக்கொண்டு, வளர்ந்து, பெருகி முதிர்ச்சி அடைகிறது.

ஆனால் உலகத்திற்கு இது வேறு விதமாக இருக்கிறது. அவர்களுடையது, கிறிஸ்துவின்கையின் இரத்தத்தினால் முத்திரையிடப்பட்டு, புது உடன்படிக்கையின் மூடுதலின் கீழாக சிந்தையையும் சரீரத்தையும் ஒரு நீதிமானாகுதலின் நிலைமைக்கு படிப்படியாக வருகிற ஒரு வேலையாக இருக்கிறது. அவர்கள் ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு வருடமும் பூரணத்தை நெருங்கி தொடர்ந்து வருவார்கள். அந்த உச்சத்தை அவர்கள் அடையும்போது அவர்கள் முழுவதுமாக நீதிமான்களாக்கப்பட்டிருப்பார்கள், அல்லது முழுவதும் நீதிமானாயிருப்பார்கள்; அவர்கள் தங்களது கடைசி பரிட்சையில் உண்மையுடன் ஜெயங்கொண்டால், ஆயிரவருட யுக முடிவில் நித்திய ஜீவன் என்கிற பரிசு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும். கிறிஸ்து மத்தியஸ்த வேலையை முடிக்கும்பொழுது, அந்த யுகம் முடியும் வரை தேவனுடைய நோக்கு நிலையில், உலகின் மரித்தவர்கள் உயிரடைய மாட்டார்கள். இந்த காலக்கட்டத்தில், தேவனுடைய ஏற்பாடுகளுக்கு இணக்கமாக வராதவர்கள் இரண்டாம் மரணத்தில் மரிப்பார்கள்; அவர்கள் “மிருக ஜீவன்களைப்” போல அழிக்கப்படுவார்கள். (2 பேதுரு 2:12)

இரண்டாம் மரணம் முதல் மரணத்தைப் போல் தான் இருக்கும், இது கணப்பொழுதில் நடக்கும்; இது பிதாக்களின் பாவத்தினால் அல்ல, தனிப்பட்ட ஒருவரது சொந்த பாவத்திற்காக இருக்கும்; அது நிரந்தரமாக இருக்கும். இது முதல் மரணத்தைப் போல அல்ல, இரண்டாம் மரணத்திலிருந்து மீட்பு கிடையாது; “கிறிஸ்து இனி மரிப்பதில்லை.” நீதிமான் களுக்கான பரிசு நித்திய ஜீவன். முழுவதுமாக சோதிக்கப்பட்டு, நிரூபணம் செய்யாமல்

யாருக்கும் நித்திய ஜீவன் கொடுக்கப்படாது. ஆகையால் இனி எப்பொழுதும் அலருதலும், வருத்தமும், மரணமும் இராது என்று தேவன் உத்தரவாதம் தரமுடியும். ஏனெனில் அனைவரும் தேவனுடன் முழுமையாக இசைவாயிருப்பார்கள்.

உலகத்திற்கான சோதனைக் காலம் சீக்கிரத்தில் வரும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். ராஜ்யத்திற்கான கதவு இன்னும் மூடப்படவில்லை என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். ஆனால் இதைக்குறித்த எந்தவித விசேஷித்த செய்தியும் இல்லை. ஏனெனில் புறஜாதியார் காலம் முடிந்தவுடனேயே பரம

அழைப்பிற்கான கதவு மூடப்படும் என்று கர்த்தர் கூறவில்லை. கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் கடைசி அங்கம் சேர்க்கப்பட்டு, உண்மையுள்ளவனாக காணப்பட்டு, அவனது ஓட்டத்தை முடித்து, திரைக்குப்பின்னால் நுழையும் பொழுதுதான் கதவு மூடப்படும். “ஆயத்தமாயிருந்தவர்கள் அவரோடேகூடக் கலியாண வீட்டுக்குள் பிரவேசித்தார்கள்; கதவும் அடைக்கப்பட்டது.” பிறகு அது அடைக்கப்படும், ஏனெனில் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் எண்ணிக்கையில் யாரும் சேர்க்கப்படமுடியாது, அதற்கான காலம் வெகு தூரத்தில் இல்லை என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

R 5776

The Two Great Intercessions

இரண்டு பெரிய வேண்டுகோள்கள்

“மேலும், தமது மூலமாய்த் தேவனிடத்தில் சேருகிறவர்களுக்காக வேண்டுகோள் செய்யும்படிக்கு அவர் எப்பொழுதும் உயிரோடிருக்கிறவராகையால் அவர்களை முற்றுமுடிய இரட்சிக்க வல்லமையுள்ளவராயிருக்கிறார்.” எபிரெயர் 7:25

இங்கு பரிசுத்த பவுல், நமது ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் ஆசாரியத்துவத்துக்கும் ஆரோனின் நியாயப்பிரமாண ஆசாரியத்துவத்துக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசத்தைக் காட்டுகிறார். இந்த இரண்டு ஆசாரியத்துவத்துக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசத்தை விசுவாசமுள்ள எபிரெயர்களுக்கு குறிப்பிட்டு காட்டுகிறார். ஏனெனில் யூதர்கள் ஆசாரியத்துவம் எப்படி மாற்றப்பட கூடும் என்று புரிந்துகொள்வதில் கஷ்டம் இருந்தது. அவர்களது ஆசாரியத்துவம் பதினாறு நூற்றாண்டுகள் நிலைத்திருந்தது. தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நியாயப்பிரமாண ஏற்பாடுகள் என்றென்றும் நிலைத்திருக்க திட்டமிடப்படவில்லை என்று எவரும் சொல்வது நியாயமானதாகவோ சரியானதாகவோ காணப்படவில்லை. ஆகையால் இதைப்பற்றி விரிவாக எழுதுவது பரிசுத்த பவுலுக்கு அவசியமாக இருந்தது. எபிரெயருக்கு எழுதின புத்தகம் முழுவதிலும் அவர் ஆரோனின் ஆசாரியத்துவம் நிழலானது என்றும் ஒரு பக்கமானது என்று குறிப்பிட்டுக் கூற நாடுகிறார். மெய்யான மகா பெரிய ஆசாரியர் பலி செலுத்துகிறவர் மாத்திரமல்ல, அவர் ஆளுகைக்குரிய ஆசாரியர். பலி செலுத்தும் காலத்தைத் தாண்டி அவர் ஒரு பெரும் வேலையை பெற்றிருந்தார். நிழலான ஆரோனுக்கு அவர் மெய்யானவராக இருந்தார். ஆனால் அவரது ஆசாரியத்துவம் முற்றிலும் மாறானதாகவும் எல்லா வகையிலும் மேன்மையானதாகவும் இருந்தது.

இந்த மகா ஆசாரியர் மகிமையின் சிங்காசனத்தில் அமர்த்தப்படும்பொழுது, அது மெல்கிசேதேக் முறைமையின் படியானதாக திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. அவர் ஆரோனின் முறைமையின்படியாக அல்ல. இந்த மகிமையின் ஆசாரியர் தீர்க்கதரிசனமாக சொல்லப்பட்டிருப்பதை அப்போஸ்தலர் சுட்டிக்காட்டினார். “நீர் மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி என்றென்றைக்கும் ஆசாரியராயிருக்கிறீர் என்று யேகோவா ஆணையிட்டார்; மனம் மாறாமலுயிர்ப்பார்.” (சங்கீதம் 110:4) அவரது சிங்காசனத்தின் மேல் ஒரு ஆசாரியர்.

ஆரோனின் முறைமையில் வருடாவருடம் செலுத்தி வந்த பல்வேறு விதமான பலிகள் எல்லாம் “விசேஷித்த பலிகளின்” நிழலாக இருந்தன. (எபிரெயர் 9:23) நிழலான ஆசாரியர் முதலாவது தனது சொந்த பாவத்திற்காகவும், பிறகு அனைத்து

ஜனங்களின் பாவத்திற்காகவும் பலி செலுத்தினான். (லேவியராகமம் 9:7,8, 15:16:11, 14, 15) அதே போல மகா மெய்யான ஆசாரியர் தமக்காக (குமது சரீர் அங்கங்களுக்காக) பலிசெலுத்தினார்; அதன் பிறகு அகில உலகத்தின் பாவத்திற்காக செலுத்தினார். நிழலான பலிகளில் செலுத்தப்பட்ட இரத்தம் ஆடு மற்றும் மாடுகளினுடையது. “விசேஷித்த பலிகளின்” இரத்தமானது தலையும் சரீரமும் சேர்ந்த கிறிஸ்துவினுடையது. சவிசேஷ யுகத்தில் இந்த இரத்தம் சிந்துகிற வேலை தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது. சரீரத்தின் பலிக்கு பரிசுத்தத்தை தருவது, சரீரத்தின் தலையாகிய இயேசுவின் இரத்தத்தின் புண்ணியம் ஆகும்.

“அவர்களை முற்றும் முடிய இரட்சிக்க வல்லவராயிருக்கிறார்”

நிழலான ஆசாரியர்கள் செலுத்தும் பலிகள் ஒரு வருடத்திற்கு மட்டுமே பயனளிக்கக் கூடியது என்று காண்பிக்கிறார். ஆகையால் அதை வருடாவருடம் செலுத்த வேண்டியவர் களாயிருந்தார்கள். ஆரோனின் முறையிலான ஆசாரியர்கள் தங்களது ஊழியத்தை தொடர்ந்து செய்ய முடியாதவர் களாயிருந்தனர், காரணம் அவர்களது மரணம், ஆனால் மெய்யான மகா ஆசாரியர் தொடர்ந்து செய்கிறார். அவருக்குப்பின் வருகிற ஆசாரியர்கள் யாரும் இல்லை. ஏனெனில் அவர் “என்றென்றும் ஜீவிக்கிறவர்.” அவர் தமது அனைத்து வேலைகளையும் நிறைவேற்ற வேண்டிய வராயிருக்கிறார். அதன்பின்பு சர்வவல்லவரின் வலது பாரிசுத்தில் உட்காருகிறார். அதன்பிறகு அவர் பாவத்திற்காக மறுபடியும் மரிக்க வேண்டிய, பலி செலுத்த வேண்டிய அவசியமே இவரது. ஏனெனில் இவர் எல்லாவற்றிற்குமாக ஒரே தடவை பலனளிக்கும் வகையில் செய்து முடித்திருக்கிறார்.

மேலும் இந்த மகா ஆசாரியரால் முடிக்கப்பட்ட வேலை, பூமிக்குரிய ஆசாரியர்களுடைய வேலையைக் காட்டிலும் எவ்வளவு திறமையானது என்று அப்போஸ்தலர் காண்பிக்கிறார். லேவியின் ஆசாரியத்துவம், ஆரோனின் முறைமையின் ஆசாரியர்களால் மக்களுக்கு இரக்கங் காண்பிக்கவோ, அவர்களது பலிகள் அவர்களது பாவங்களை உண்மையாக எடுத்துபோடவோ முடியவில்லை. (எபிரெயர்

2:17,18;4:15;10:4) ஆனால் தொடர்ந்து இருக்கக் கூடிய இந்த மெய்யான மகா ஆசாரியர் பாவத்தை முற்றிலுமாக எடுத்துப் போடுவதோட அல்லாமல், அவரது “விசேஷித்த பலிகள்” செலுத்தப்படுகிற வர்களுக்கு இரக்கங்காண்பிக்கவும் முடிகிறது. “தமது மூலமாய்த் தேவனிடத்தில் சேருகிறவர்களுக்காக வேண்டுகல் செய்யும் படிக்கு, அவர் எப்பொழுதும் உயிரோடிருக்கிறவராகையால் அவர்களை முற்றும் முடிய இரட்சிக்க வல்லவராயுமிருக்கிறார்.” அவர்களை அவர் முற்றுமாக, முழுவதுமாக, நித்தியமாக இரட்சிக்க வல்லவராயுமிருக்கிறார்.

இந்த வசனமானது தற்போது சபைக்கு பொருந்துவதை புரிந்து கொள்ளலாம். அதாவது கடந்த கால பாவத்திலிருந்து மாத்திரம் நம்மை இரட்சிக்காமல்-நாம் முதலில் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்டபோது, நமது பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டு, நாம் அவரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டோம்- நமது மனித சரீரத்தின் அபுரணத்தினால் வரக்கூடிய பலவீனங்கள் மற்றும் கறைகளையும் நமது ஓட்டம் முழுவதும் அவரது புண்ணியத்தின் வஸ்திரத்தினால் மூடுகிறார். வேண்டுமென்றே செய்யவில்லை என்று காண்பிக்கப்படக் கூடியவைகளை தமது பலியின் புண்ணியத்தினால் நீக்குகிறார். வேண்டுமென்றே செய்கிற அளவுக்குத் தக்கதாக அடிகள் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகையால் கடந்த கால மற்றும் தற்கால பாவங்களிலிருந்து மாத்திரமல்ல, எதிர்கால பாவங்களிலிருந்தும் முற்றும் முடிய இரட்சிக்கிறார். மேலும் இயேசுவின் அடிச்சுவடை உண்மையாக பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிற தெய்வீக சிலாக்கியத்திற்கு நம்மை கொண்டு வருகிறார்.

உலக மனுக்குலத்திற்காக வேண்டுகல்

ஆனால் சபைக்கான இந்த வேலை எல்லாருக்குமானது அல்ல என்று அப்போஸ்தலர் கூறுவதாக நாங்கள் நினைக்கிறோம். மகா பிரதான ஆசாரியராகிய இயேசுவின் வேண்டுகல்கள் எல்லாம் கடந்த காலத்தில் இருந்தால், இந்த வேண்டுகலினால் முதற்பேறானவர்களின் சபைக்கு மட்டுமே பலனடையக் கூடியதாக இருந்தால், உலகத்தின் அனைத்து மீதியானவர்களும் விடப்படுவார்கள். இயேசு தமது ஜனங்களுக்காக ஒவ்வொரு நாளும் மென்மேலும் வேண்டுகல் செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்று நாம் நினைக்கக் கூடாது. ஆனால் இரண்டு விதமான வேண்டுகல்கள் இருக்கின்றன. சுவிசேஷ யுகத்தில் தம்முடையவர்களாகப் போகிறவர்களுக்கு தமது பலியின் புண்ணியத்தை மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் (பரலோகத்திலேயே) சமர்ப்பித்த பொழுது முதலாவதைச் செய்தார். அதன் பயன் சுவிசேஷயுகம் முழுவதற்கும் பொருந்தக்கூடியதாக இருக்கிறது. சபை வகுப்பாராக வருகிற

அனைவரும் இந்த யுகத்தின் ஆரம்பத்தில் கொடுக்கப்பட்ட இந்த வேண்டுகலின் பயனுக்குக் கீழ் வருகிறார்கள். அவரது புண்ணியம் பிதாவானவருக்கு முன்பாக எப்பொழுதும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. தேவனுடைய சமூகத்தில் பிரவேசித்து பின் ஒப்புரவாகுதலை செய்த பொழுது, நமக்காக செய்த கிரியையினிமித்தம் அவர் நமக்கு பரிந்து பேசுகிறவராக எப்பொழுதும் ஜீவனோடிருக்கிறார். (எபிரெயர் 9:24)

ஆனால் இயேசு இன்னொரு வேண்டுகல் செய்ய வேண்டியவராயிருக்கிறார். இது சங்கீதம் 2:8ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “என்னைக் கேளும், அப்பொழுது ஜாதிகளை உமக்குச் சுதந்தரமாகவும் பூமியின் எல்லைகளை உமக்கு சொந்தமாகவும் கொடுப்பேன்.” விசுவாச குடும்பத்தில் தற்போது அங்கங்களில்லாமல் இருக்கிற ஜாதிகள், மற்றும் புறஜாதியார் அனைவருக்கும் இயேசு வேண்டுகல் செய்ய வேண்டியவராயிருக்கிறார். ரோமர் 11:17-24 பார்க்கவும். தற்கால யுகத்தில் யுகம் முழுவதிலும் சபை வகுப்பாருக்கு பயனளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிற அதே புண்ணியமே, தங்கள் கல்லறைகளில் இருக்கிறவர்களுக்கும் உயிரோடு இருக்கிற முழு உலகத்திற்கும் பயனளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. அது ஒரு முடிவான, அல்லது முழுமையான வேண்டுகலாக, முற்றும் முடிய ஒரு வேண்டுகலாக இருக்கும். எந்த ஒரு மனிதனையும் அது விடாது.

நமது கர்த்தராகிய இயேசு ஆயிரவருட யுகத்தில் வேண்டுகலை செய்ய மாட்டார். அதன் ஆரம்பத்தில் எல்லா ஜனங்களுக்காகவும் தமது புண்ணியத்தை பிரயோகிக்கும் பொழுது, புது உடன்படிக்கை முத்திரையிடப்படும் பொழுது அவர் இதைச் செய்வார். ஆயிர வருடயுகம் முடியும் வரை பிதாவானவர் மனுக்குலத்தோடு நேரடியாக தொடர்பு கொள்ள மாட்டார் தமது குமாரன் மூலம் மட்டுமே தொடர்புகொள்வார். மேசியாவின் ஆளுகையில் கிறிஸ்துவும் சபையும் அனைத்து மனுக்குலத்திற்கும் திரும்பக் கொடுத்தலின் வேலையைச் செய்வார்கள். நமது ஆண்டவர் அவர்கள் சார்பாக தமது புண்ணியத்தை சமர்ப்பிப்பதால் முழு உலகமும், முற்றும் முடியவும் முழுமைக்கும் தொடர்பு கொள்ளவும், செய்யப்படக் கூடியது எதுவும் செய்யப்படாமல் விடாதிருக்கவும் கிறிஸ்துவின் கைகளில் இருக்கும். அந்த யுகத்தின் முடிவில் திருத்தமுடியாதவர்கள் அழிக்கப்படுவார்கள். பூரணத்திற்கு கொண்டுவரப்படுகிறவர்கள் ஒரு முழுமையான சோதனைக்கு பிதாவினிடத்திற்கு திருப்பப்படுவார்கள். அதில் தோல்வியடைபவர்கள், இருதயத்தில் முழுமையான விசுவாசத்தை நிரூபிக்காதவர்கள் அதேபோல அழிக்கப்படுவார்கள், “ஜனங்களிலிருந்து அறுப்புண்டு போவான்.”

R 5777

Over coming Desires For Earthly Things

பூமிக்குரியவைகளுக்கான ஆசைகளை மேற்கொள்ளாதல்

“மற்றவர்களுக்குப் பிரசங்கம் பண்ணுகிற நான்தானே ஆகாதவனாய் போகாதபடிக்கு, என் சரீரத்தை ஒடுக்கிக் கீழப்படுத்துகிறேன்.” (1 கொரிந்தியர் 9:27)

இங்கே அப்போஸ்தலர் பவுல் ஓட்டப்பந்தய மைதானத்தை விளக்கத்துக்கு பயன்படுத்துகிறார். குறைபாடு உள்ளவர்கள் பங்கு பெறும் ஓட்டப்பந்தயங்களும் உண்டு. அதாவது பலவீனமுள்ளவர்கள் முன்னால் நிறுத்தப்படக்கூடிய சலுகையைப் பெறுவார்கள். குறித்த நேரத்தில் முடித்தால் வெற்றிபெற்றவர்களாக அறிவிக்கப்படுவார்கள். இதில் சில பேர்தான் (பலவீனமுள்ளவர்கள்) சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள். அவர்கள் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் குறைபாடு (உணம்) உள்ளவர்கள். ஆனால் கிறிஸ்தவ ஓட்டப்பந்தயத்தில் எல்லாரும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். ஏனெனில் இதில் யாருமே புரணர் இல்லை. எல்லாருமே தேவ மகிமையில் குறைவுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். மீட்பர் ஏற்படுத்தியிருக்கிற பரிசை நாம் பெற முடியாதவர்களாக இருந்திருப்போம்.

இந்த பந்தயத்திலும் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிக சலுகை பெறுகிறவர்கள் உண்டு. அநேக பலவீனங்களைப் பெற்றிருப்பவர்கள் அதிக சலுகையை பெறுவார்கள்; சில பலவீனம் உள்ளவர்கள் குறைந்த சலுகையைப் பெறுவார்கள். “ஆகையால் நான் நிச்சயமில்லாதவனாக ஓடேன்” என்று பவுல் சொன்னார். அவர் முழு உறுதியுடன் இருந்தார். அவர் திட்டவாடமான ஒரு இலக்கை பெற்றிருந்தார். வெற்றி கொள்வதிலும் தீர்மானமாயிருந்தார். தேவன் நமக்கு வைத்திருக்கிற பரிசை பெறுவோமானால், இது ஒரு அணுகுமுறை மட்டம்தான். இந்த காரியம் முழுவதும் நமது வைராக்கியம், நமது விசுவாசம் மற்றும் நமது ஆர்வத்தை பொறுத்தே இருக்கிறது.

கிரேக்க விளையாட்டுகள் ஓட்டப்பந்தயத்தைத் தவிர மற்ற பலத்தைக் காட்டும் விளையாட்டுகளையும் பெற்றிருந்தன. காட்டு மிருகத்தோடு போட்டியிடுகிற விளையாட்டுகளும் உண்டு. அதில் ஒருவன் மிருகத்தை கொன்றுபோடுவான். இன்னும் சில விளையாட்டுகள் மனிதர்களுக்கிடையே நடக்கும். அதில் முடிந்தால், ஒருவன் தனது எதிரியை பித்தனை (Brass Knuckle) கைமுட்டியால் அடித்து கொல்லும் அளவுக்கு முயற்சிப்பான். இந்த போட்டிக்கு தயாராவதற்கு போட்டியாளர்கள் காற்றுப்பையை அடித்து அப்பியாசப்படுத்துவார்கள். ஆனால் அது உண்மையான சண்டையல்ல, வெறுமனே தயாராவது தான்.

ஆகவே அப்போஸ்தலர், பயிற்சியிலேயே தனது பலத்தை பயன்படுத்துவதில்லை என்று கூறுகிறார். அவர் வேறு ஏதோ ஒன்றை செய்ய முயற்சிக்கிறார். அவர் உண்மையான ஒரு போராட்டத்தை போராடுகிறார். என்ன போராட்டம் அது ஒரு மாபெரும் போராட்டம், சாத்தான் தேவனுடைய சத்துருவாக மாறின நாட்களிலே ஆரம்பித்தது. நமது முதல் பெற்றோர் சாத்தானிடம் சென்றார்கள், அதன் பிறகு சில தூதர்கள் விழுந்து போனார்கள். தற்போது அநேகர் போராடுகிறவர்கள். ஆனால் சிலர் தாங்கள் யாருக்காக போராடுகிறோம் என்பதை அறியாதிருக்கிறார்கள். அநீதிக்காக போராடுகிறவர்கள் சாத்தான் பக்கம் இருக்கிறார்கள். நற்குண சீர்திருத்தலுக்காக போராடுகிறவர்கள் தேவன் பக்கம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மனுக்குலத்தின் எதிரியின்பக்கம் இல்லை.

உலகமானது ஏறக்குறைய போராடிக் கொண்டிருக்கிறது. சிலர் அதிக புத்தியுடனும் சிலர் குறைவான புத்தியுடனும்

போராடுகிறார்கள். எதற்காக போராடுகிறோம் என்பதை நமக்கு சொல்ல முடியாத சிலர் ஒவ்வொரு படையிலும் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் தற்போது, நீதிக்கும் பாவத்திற்கும் போராட்டம் நடத்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை அநேகர் அறியாதிருக்கிறார்கள். கோட்டெஸ்வர்களுக்கு அவர்களுடைய போராட்டமும் மகிழ்ச்சியும் இருக்கிறது. சிறிய கடைக்காரர்கள் தங்களது போட்டியாளரான பெரிய வியாபாரிகளுடன் போராட்டத்தை கொண்டிருக்கிறார்கள். வழக்கறிஞர் தங்களது போராட்டத்தை பெற்றிருக்கிறார்கள் அவர் சில சமயங்களில் நீதியின் பக்கம் இருந்து வைராக்கியத்துடன் வாதிடுகிறார். இன்னும் அவர் அநீதியின் பக்கம் உள்ள வழக்கை எடுத்துக் கொண்டு, அதற்காகவும், அதே வைராக்கியத்துடன் வாதிடுகிறார். ஆனால் உலகமானது உண்மையான போராட்டத்தை கண்டுணர வில்லை. ஒரே மனிதன் ஒரு நாள் நீதியின் பக்கமும் அடுத்த நாள் அநீதியின் பக்கமும் இருக்கிறான்.

அப்போஸ்தலர் உண்மையான கொடியின் கீழ் படடியலிட்டிருந்தார். கிறிஸ்து சாத்தானுக்கு எதிராக ஒரு கொடியை உயர்த்தினார். ஆறாயிரம் வருடம் ஆட்சி செய்த பாவத்தை இன்னும் மகிமையான வெற்றிகொள்ள வேண்டியவராயிருக்கிறார்; இருளின் சக்திகளுக்கு எதிராக முரண்பாடு கொண்டிருக்கிறார்; அதில் அவர் வெற்றிகொள்வார். தம் சுபாவ விருப்பங்களை ஜெயங்கொண்டினாலும், தேவனுடைய சித்தத்திற்கு தம்மை முழுதும் ஒப்புக் கொடுத்தினாலும் அவர் தமது வெற்றியை பெற்றார். பூமிக்குரிய சுபாவத்திலிருந்து மகிமையான தெய்வீக சுபாவத்திற்கு உயர்த்தப்படுவதற்கு இதுவே ஒரே நிபந்தனையாக இருந்தது. அநீதியுள்ளவர்களுக்குப் பதிலாக நீதியுள்ளவராக மரித்ததின் மூலம் இந்த தேவையான நிபந்தனையை சந்தித்திருக்கிறார்; சாத்தானையும் மகா வெற்றி கொண்டிருக்கிறார்.

நீதி, நியாயத்தைக் காட்டிலும் தீமையானது அடிக்கடி வெற்றிக் கொள்வதாக காணப்படும் பொழுது, எல்லாம் நேர்மாறாக காணப்படும் காலத்தில், பரம பிதாவானவர் தமது திட்டங்களுக்கு இசைவாக, கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு, அவருடன் தங்களது ஜீவனை கொடுக்கும்படியான ஒரு வகுப்பாரை உலகத்திலிருந்து தெரிந்து கொள்ளும்படி அதிகாரமளித்திருக்கிறார்.

இவர்கள் தரிசித்து நடவாமல் விசுவாசித்து நடந்து, தேவனுடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றும்படி, நீதியினிமித்தம் தங்கள் ஜீவனை கொடுக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றனர்.

சுயநலத்துடன் நமது முக்கியமான போராட்டம்

நாம் யார் கூட அல்லது எதன்கூட போராட வேண்டும் என்பதை நாம் கேட்போமா? ஒருவர் தனது மனதின் உணர்ச்சியை பின்பற்றினால், உண்மையான ஒரு போராட்டத்தில் அவர் நுழைய மாட்டார் என்பதே பதிலாகும். இப்படிப்பட்ட காரியத்தில் அவர் எந்த ஒரு போராட்டத்திற்கும் பங்குபெற மாட்டார். அவர் உலகத்தின் சாதாரண போராட்டத்தில் ஈடுபடலாம், சில சமயங்களில் சரியானபடி, சில சமயங்களில் தவறானபடி, ஆனால் அவர் இயேசுவினால் வழி நடத்தப்படும் இந்த வகுப்பினருக்குள் வந்தால், அவர் இயேசுவின் மூலம் தேவனிடம் வர வேண்டும்; பூமிக்குரிய

நம்பிக்கைகள், ஆசைகள் ஆகியவைகளை பலியிட்டு, இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளில், பாடுகளின் அடிச்சுவடுகளில் மரணம் பரியந்தம் நடக்க வேண்டும், “ஏனென்றால் தமக்காகவும் தம்மாலேயும் சகலத்தையும் உண்டாக்கினவர், அநேகம் பிள்ளைகளை மகிமையில் கொண்டு வந்து சேர்க்கையில் அவர்களுடைய இரட்சிப்பின் அதிபதியை உபத்திரவங்களினாலே புரண படுத்துகிறது அவருக்கேற்றதாயிருந்தது.” (எபிரேயர் 2:10) இப்படியாக நமது போராட்டம் நமது சித்தத்தில், நமது மனதில் ஆரம்பிக்கிறது. நமது சிந்தையை கிறிஸ்துவின் சிந்தைக்கு சமர்ப்பிக்கிறோம்.

நிழலான பாவ நிவாரண பலிகளில் கிறிஸ்துவின் சரீரம் ஆட்டுக்கடாவினால் குறிப்பிடப்படுகிறது. நிழலில் பிரதான ஆசாரியன் ஆட்டுக் கடாவை கொன்றது, உண்மையில் மெய்யான பொருளில் மிருக சபாவம் கொல்லப்படவேண்டும், வெட்டப்பட வேண்டும், பலியிடப்பட வேண்டும் என்பதை குறிக்கிறது. பாவத்தை பிறப்பிக்கும் வரை அது விடப்படக்கூடாது, ஜெயங்கொள்ளப்பட வேண்டும். புதுசிருஷ்டியானது மனித சபாவ ஆசைகளுடனும் கூழ்ந்திருக்கிற பாவத்துடனும் போராடக் கூடியதாக இருக்கிறது. அவர் தேவனோடு கூட தன்னை அர்ப்பணம் செய்திருக்கிறார். இதன் பலனாக, பரிந்து பேசுகிறவர் தமது சொந்த புண்ணியத்தை அர்ப்பணம் செய்தவர்களை வைத்திருக்கிறார். இது பண்ணப்படும் பொழுது, உடனே போராட்டம் ஆரம்பிக்கிறது. அதாவது புதிய சிருஷ்டி, பழைய சிருஷ்டியை, பழைய சிந்தையை கீழே வைக்கிறது. (கலாத்தியர் 5:17)

அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: “மற்றவர்களுக்கு பிரசங்கம் பண்ணுகிற நான்தானே ஆகாதவனாய் போகாதபடிக்கு என் சரீரத்தை ஒடுக்கிக் கீழ்ப்படுத்துகிறேன்.” இது உண்மையாக ஒரு போராட்டமாக, உண்மையான ஒரு சண்டையாக இருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் யார் ஜெயங்கொள்கிறார்களோ அவர்களுக்கே வெற்றி. “ஜெயங்கொண்டு.....அவனுக்கு ஜாதிகளமேல் அதிகாரம் கொடுப்பேன்.”

“ஜெயம் கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனும் என்னுடைய சிங்காசனத்தில் என்னோடே கூட உட்காரும்படி அருள்செய்வேன்.” (வெளி 2:26, 27;3:21)

நமது அர்ப்பணத்தில் ஆரம்பிக்கிற போராட்டம், முடிவுவரை, நமது மரணம் வரை தொடருகிறது. அது புது சிருஷ்டியின் மரணமாகவோ அல்லது பழைய சிருஷ்டியின் மரணமாகவோ இருக்கும். நம்முடைய பூமிக்குரிய ஆசைகளைப் பொருத்தவரை, நாம் அவைகளை முற்றிலுமாக பலியிடுகிறோம். அதற்கு மாற்றாக நாம் கனம், மகிமை, சாகாமையை, கர்த்தருடனான உடன் சுதந்திரத்தை, தெய்வீக சபாவத்தில் பங்கு பெறுதலை பெறுகிறோம். ஆகையால்

அப்போஸ்தலர் ஆலோசனை கூறுகிறதாவது: வெறும் காற்றுப்பையில் நமது பலத்தை செலவு பண்ணாமல் ஒரு நோக்கத்திற்காக நாம் போராட வேண்டும்.

“கிறிஸ்து எனக்கு ஜீவன்” என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். அதில் புதுசிருஷ்டி அழிந்து போனால், இரண்டாம் மரணம் எனக்குரியதாகும் என்கிறார். கிறிஸ்தவன் என்ற நமது நிலையில் நமது நித்திய விருப்பங்கள் ஆபத்தில் இருக்கிறது நாம் ஜெயங்கொள்ளுவதில் தோற்றுப்போனால். நித்திய ஜீவனை இழப்போம் என்று பயப்படுகிறோம்.

அப்போஸ்தலர் பேதுரு எழுதுகிறதாவது: “இப்படி இவைகளெல்லாம் அழிந்து போகிறதாயிருக்கிறபடியால், நீங்கள் எப்படிப்பட்ட பரிசுத்த நடக்கையும் தேவபக்தியும் உள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும்..... நீங்கள் கறையற்றவர்களும் பிழையற்றவர்களும் சமாதானத்தோடு அவர் சந்திதானத்தில் காணப்படும்படி ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களாயிருங்கள்.” (2பேதுரு 3:11,14) இந்த எதிர்பார்க்குதலோடு நம்முடைய வாழ்க்கை எப்படிப்பட்டதாய் இருக்க வேண்டும்!

இந்த எதிர்கால காரியங்களைக் குறித்து அறிந்து அவைகளை எதிர்பார்த்து ஜீவிக்கிற கிறிஸ்தவர்கள், இந்த உலகம் அறியாத சந்தோஷத்தையும் சமாதானத்தையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். உலகம் கொடுக்கிற இப்படிப்பட்ட காரியங்களுடன் முழு வாழ்க்கையை வாழ்வதைக் காட்டிலும் இப்படிப்பட்ட சந்தோஷ சமாதானத்துடன் கூடிய ஒரு வார கால வாழ்க்கையே பிரயோஜனமானது. நாம் இப்பொழுது புது வாழ்க்கையை அனுபவித்துக் கொண்டு, கர்த்தர் நமக்காக வைத்திருக்கிற காரியங்களில் விசுவாசத்தில் நுழைவது எப்படிப்பட்டதாய் இருக்கும்!

நாம் உணர்ந்துகொண்டால், ஒரு கணம் கூட அசிரத்தையாயிராதபடி நாம் பார்த்துக்கொள்வோம். மிருகத்தோடு போரிடுகிற ஒருவன், காயப்பட்ட, அடிபட்ட அந்த மிருகம் அவனை கொல்லப்பார்க்கும் என்பதை அவன் அறிவான். ஆகையால் புதிய சபாவமானது தனது முழு பலத்தை பயன்படுத்தி ஜெயம் கொள்ள பார்க்க வேண்டும். நமக்கு தேவையான சமயத்தில் போதுமான கிருபையை கொடுக்க கர்த்தர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார். பழைய சிந்தையால் நாம் மேற்கொள்ளப்பட்டால், அதற்கு காரணம் அதை ஜெயம் கொள்ள தேவையான பலம் இல்லாததே ஆகும். நாம் தேவனிடம் மன்றாடினால் நம்மை பலப்படுத்துவார். ஆனால் கர்த்தர் நமது உண்மைத்தன்மை, நமது விசுவாசம், நமது குணலட்சணத்தின் பலம் மற்றும் நமது மனதின் விழிப்புணர்வையும் சோதிப்பார். நாம் அவரில் உண்மையாயிருந்தால் வெற்றி நிச்சயம்!

ஏழாம் சபையின் தூதனாகிய

சகோ, C.T. ரசல் அவர்களின் ஈ-பிரிண்டஸின் தமிழாக்கத்தை வெளியிடுகிறோம்,

வெளியிடுபவர்:

சகோ, R. செல்வராஜ். சென்னை வேதமாணவர் சபை.

எண்: 22. முதல் தெரு. ராஜீவ் நகர். காலடிப்பேட்டை. திருவொற்றியூர்.

சென்னை- 600 019, கைபேசி: 97909 00030, மின்னஞ்சல் : mbsa_selvaraj@rediffmail.com

Website : www.thestudiesinthescrptures.com

FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY